



THE FREE INDOLOGICAL COLLECTION

WWW.SANSKRITDOCUMENTS.ORG/TFIC

FAIR USE DECLARATION

This book is sourced from another online repository and provided to you at this site under the TFIC collection. It is provided under commonly held Fair Use guidelines for individual educational or research use. We believe that the book is in the public domain and public dissemination was the intent of the original repository. We applaud and support their work wholeheartedly and only provide this version of this book at this site to make it available to even more readers. We believe that cataloging plays a big part in finding valuable books and try to facilitate that, through our TFIC group efforts. In some cases, the original sources are no longer online or are very hard to access, or marked up in or provided in Indian languages, rather than the more widely used English language. TFIC tries to address these needs too. Our intent is to aid all these repositories and digitization projects and is in no way to undercut them. For more information about our mission and our fair use guidelines, please visit our website.

Note that we provide this book and others because, to the best of our knowledge, they are in the public domain, in our jurisdiction. However, before downloading and using it, you must verify that it is legal for you, in your jurisdiction, to access and use this copy of the book. Please do not download this book in error. We may not be held responsible for any copyright or other legal violations. Placing this notice in the front of every book, serves to both alert you, and to relieve us of any responsibility.

If you are the intellectual property owner of this or any other book in our collection, please email us, if you have any objections to how we present or provide this book here, or to our providing this book at all. We shall work with you immediately.

-The TFIC Team.

૨૫૦૦

૨૫૦૧

॥ અથ ॥

શ્રી જૈન સતતનાવકી દ્વિતીય ભાગ પ્રારંભ:

॥ ૫૬ પહેલું ॥

॥ છે જનપાલક ટાલક દુઃખનો, એ રાજ. ॥

॥ શ્રી અરિહંત તું છે દ્યાદુ, અરજ સુણીજે કૃપા
દુ ॥ મણમ કરિયે વારંવાર, શેવકના છો તુમે આ
પાર ॥ સાથ થાઓ શ્રી માહારાજ, ગુણ ગાઈયે ત
મારા આજ ॥ શ્રી અ૦ ॥ ૧ ॥ જગ તારક મળુ ના
મ તુમારો, ભવજલે પાર ઉતારો ॥ અશ્વશોનકે કુ
લમે ચંદ, વામા હેવી કે હે નંદ ॥ નાગકું તારચો
સારચો કાજ, સુર પદવી દીખી માહારાજ ॥ શ્રી
અ૦ ॥ ૨ ॥ શ્રી ચિંતામણ ચિંતા ચૂરે, મનવંછિત
સવિ પૂરે ॥ અષ દ્રોયસે પૂજ કરાવે, રોગ શોક સ
કુસંકટ જાવે ॥ હુવે જલજયકાર, વહે સહુ નર
નાર ॥ શ્રી અ૦ ॥ ૩ ॥ ચંદ કેરારી મળુ ગુન માવે, રિ
દુ ચિહ્ન જસ માવે ॥ જૈન પ્રકારાક મંડળી દામ, શ્રી
ચંદની તુલ પૂરો આજા ॥ સિવમુર દીજે શ્રી માહારા
જા, ધારનો રહે મળુ મેરી લાજ ॥ શ્રી અ૦ ॥ ૪ ॥

॥ ५८ वीजुः ॥

॥ कर कर कर कर करग, ए राग ॥

॥ श्री चिंताभिषि पास, पूरो मन आशा ॥ रभि
ये भेरी लाज, सारो वंछित काज ॥ श्री चिं० ॥ १॥
अश्वसेन यंद, वामा देवी नंद ॥ अहीलंछन सो
हे, सहु मन भोहे ॥ श्री चिं० ॥ २॥ अरजभी हमा
री, हया हिल धारी ॥ संकट निवारो, दासकुंनी
हरो ॥ श्री चिं० ॥ ३॥ श्री कैल प्रकाश मंडली,
करे अरदास, संधनी पूरो आशा, यंद गोपाल दास
॥ श्री० ॥ ४॥

॥ ५९ त्रीजुः ॥

॥ शोभे सुशोभित सुंदर साज ॥ ए राग ॥

॥ नवकार सारछे जगत आधार; धैर्य हृदय ध्यान, उ^१
तारे भवपार ॥ नव० ॥ टेका अरिहंत सिध्ध आचारज
सार; पाठक मुनिवर सोहे सुखकार ॥ धैर्य० ॥ १ ॥
ऐह नवकार छे चैपै पूरव सार; सुर नर मुनिवर न^२
हीं पामे पार ॥ धैर्य० ॥ २ ॥ नव लाख जपे शुद्ध
मन धार; नरक निवारी पामे भव पार ॥ धैर्य० ॥ ३ ॥
राग शोक अवे होवे जयजयकार, अष्ट सिद्धि नव
निधि पामे निरधार ॥ धैर्य० ॥ ४ ॥ कव्याणु निधान

કહે સુવિચાર, ચંદગોપાલકું હોને આધાર ॥
ધર્મ ॥ ૫ ॥

॥ ૫૬ ચોથું ॥

॥ સાખાશસાખાશ છીતાહારી જતને રૈ ॥ એ રાગ આ
॥ જાણું જુદું જવિત ખર્દં ભાન્યમાં રૈ, રાખ ધ્યાનમાં
રૈ ॥ જ્ઞવ૦ ॥ ૧૮ ॥ આ જગની તો જૂડી કાયા, જૂડી
મેંહલેરેલી માયા, કાચ્યકૂપ છે કાયા ॥ રાખ ધ્યાનમાં રૈ
॥ જ્ઞવ૦ ॥ ૧ ॥ કિસકી માતા કિસકા ભાઈ, કિસકી
નેરુ લોક લુગાઈ ॥ સ્વારથકી સગાઈ ॥ રાખ ધ્યાનમાં
રૈ ॥ જ્ઞવ૦ ॥ ૨ ॥ પ્રભુ નામકું દૃદ્યેદરના, એ રીતે
રૈહેગા શરના, ભવ સાયર તરના ॥ રાખ ધ્યાનમાં રૈ ॥
જ્ઞવ૦ ॥ ૩ ॥ કદયાણ નિધાન પ્રભુ ગુણગાવે, જૈનમ
કાશ ફૂલ સે પાવે, ચંદગોપાલ ગાવે ॥ રાખ ધ્યાન
માં રૈ ॥ જ્ઞવ૦ ॥ ૪ ॥ ધર્તિ ॥

॥ ૫૬ પાંચમું ॥

॥ દુમરી-મેહેર કર માહારી ઉપર ખાખરા ॥ એ
રાગ ॥ કર કર મહેર કર શ્રી માહારાજ, કર નેદી
કર અરજુ આજ ॥ કર૦ ॥ ૨૬ ॥ કરણાપતી શ્રી
શાંતિમાહારાજ, શાંતિકરીપૂરે સથ કાજ, તુંણી-
દ-યા-લુ-દે-ન-કૂ-પા-ક-રી-રા-ઘો-લાજ ॥૨ ॥

કદ્વપતર સરિખા છો સાહેબ રે, ઈચ્છા પૂરો મે
 રી સહુ આજ ॥ તા-રો-કૃ-પા-થી-પૂરી-થ-રો-મે-
 રી-ઈ-ચ્છા-આ-જ ॥ કરોારા કદ્વયાણનિધાન પ્રભુ
 શુન ગાતે, ચંદ ગોપાલકી રાખે લાજ ॥ જે-
 ન-મ-ડા-રા-ક-રો-મ-તી-પા-લ-મા-દા-રો-જ
 ॥કરો ॥ ૩ ॥

॥ ૫૬ છંડ ॥

॥ કંદાં ગયો શાહાજહાનનો ઘારો ॥ એ રાગ ॥
 ॥ કંદાં ગયો નેમળું ઘારો, અવતરે છે હમારો રે ॥
 કંદાં ॥ ટેક ॥ જંગલ જંગલ હુંદ કિરી હું, નહીં પા-
 શી રયામ-કમારો રે ॥ કંદાં ॥ ૧ ॥ સહસા બનકો રાહ
 બતાડો, જિહાં બસે નેમળું ઘારો રે ॥ કંદાં ॥ ૨ ॥
 રાજુનું ગિરનાર ઉપર, રયામ મિદ્યા સુખકારો રે
 ॥ કંદાં ॥ ૩ ॥ ચંદ ગોપાલકું હોને સદાઈ, ચરન
 ઝો શરન તુમારો રે ॥ કંદાં ॥ ૪ ॥ ઈતિ ॥

॥ ૫૬ સાતમું ॥

॥ પ્રભુ કેમ કરું કયાં જઉં, નથી કાંઈ સૂજતું
 ॥ એ રાગ ॥

॥ પ્રભુ નેમ ગયે ગિરનાર, સખી કેમ કીલાયો, બિન:
 હેઠે પડે નહીં ચૈતન, પલક જુગ લીલાયે ॥ ૧ ॥ પ્રભુ

સમુદ્ર વિજય કુલચંદ, રિવા દેવી નંદન ॥ થારો ૭
 ન્મ શૈરીપુર નથે, તીન લોક વંદન ॥ ૮ ॥ પ્રભુ
 જન સમુદ્ર સહિત, આઠ્યા આપ પરણુવા ॥
 જૈષ ખલભદ્ર વીર સહિત, કૃષ્ણા આહે જદવા
 ૩ ॥ પ્રભુ પાણી અહણુકે કાજ, રાનુલ મન ભાવિ
 યા ॥ પણ અનકા સુણી પોકાર, દ્વારા મતી ચાલિયા ॥ ૪ ॥
 પ્રભુ નેમ સુણે મોદી અરજ, કહું કર જોડીને ॥ પાણી
 અહણુ પરિત્યાગ, પધારે રથ મોડીને ॥ ૫ ॥ સુતી
 રાનુલ કીંની અખાર, પધારે ગિરનારણ ॥ પ્રભુ રાનુ
 લ સહિત સનાથ, ગયે મોક્ષ પારણ ॥ ૬ ॥ ગુણ અ
 પરંપાર છે નાથ, દયા દિલ આધિયે ॥ ચંદ્ર પ્રભુ
 પાઠકદાસ, પોતાના આધિયે ॥ ૭ ॥

॥ ૫૮ આઠમું ॥

૪૭ ભાણારો ગબરાય હે, કરસું મારે તેમ ॥ એ રોજ ॥
 ॥ ચિંતામન પાસ પ્રભુ, ઘેરજે હે માલારણ, અ
 ૨૪ હે ભાણારાજ સુનો, અરજે હે માલાસળા ॥ ચિંતામન
 ટેક ॥ અથસેન પિતા અસુ વાઝી ડેવી માલ, નામ
 તારચો ઈ, એથે કુચી અથસેન હે માલારણ ॥
 માલાસળાલીએ લિસાટિએ, પાણીએ માલારણ ॥
 નાદે નુદ્ય કરે, છાડી સુલગાન ॥ ચિંતામન

કર્મ કષય કરો પ્રલુદ, મુગંતી ગચ્છે રાજ, કર્મ આધી
ન જગતં આ, કરપા કરૈ આજ ॥ ચિંતા૦ ॥ ૩ ॥
સહેર મુંખદમાં પ્રલુદ, આપકો આધાર, આપ હો સ
નાથ પ્રલુદ, તારો ભવપાર ॥ ચિંતા૦ ॥ ૪ ॥ ચંદ તેશા
રીકા પ્રલુદ, ગુન પદ્મ શીરા, અદ્ય મતિ અરજ કરૂ,
આપહો જગદીશ ॥ ચિંતા૦ ॥ ૫ ॥

॥ પદ નવમું ॥

॥ કે આ ગાલ ગુલાખી તેરે ॥ એ રાગ ॥

॥ શ્રી શાંતિ માહારાજજી, મેરે મનમેં તુંઢી વસે ॥
ઓર દેવ માનું નહીં, એકદિલ તુંઢી વશે ॥ શ્રીશાં
તિના ॥ ૧ ॥ કોઈકે મનમેં અલ્લાહે, કોઈકે દિલમે હૃદે
રામ ॥ કોઈકે દિલમેં માહાદેવ હે, કોઈકે હરિનામ ॥
શ્રી શાંતિના ॥ ૨ ॥ કોઈપૂજે હનુમાનઙું, કાળુકે ર
હીમાન ॥ એ દેવ મેં માનુનહીં, એકતુંઢી મેરે
હૈ ધ્યાન ॥ શ્રીશાંતિના ॥ ૩ ॥ પૂજ કરૂં આપકી, ઓર
દેવ પૂજું નહીં ॥ ગુન ગાડું મેતો તાહરા, એ નિશ્ચય
મેરે સહી ॥ શ્રીશાંતિ ॥ ૩ ॥ તેશરીચંદ પાઠક પ્રલુદ,
હૈ ધ્યાન નિત્ય ધ્યાવે, અન્ય દેવ છોડી એક, ગુન તેરા
ગાવે ॥ શ્રીશાંતિ ॥ ૪ ॥

॥ ੫੬ ॥ ਦਰਸ਼ਨੁੰ ॥

॥ ਆਵੇ ਮੋਕਾਂ ਏਕ ਪਲਨਿੰਦ ਨ ਆਵੇ ॥ ਏ ਰਾਗ ॥

॥ ਏਥੁ ਪ੍ਰਲੁ ਦਰਸਨਕੁੰ ਮੇਤੇ ਅਜਿਓਂਦੀ, ਦਰਸ਼ਕਿਆਲ
ਧਾ, ਸੁਖ ਪਾਉ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਟੇਕ ॥ ਅਗੀ ਸਲੰ
ਵ ਜਿਨਰਾਜਕੀ ਮੂਰਤ, ਹੇਖਤ ਬਛੁ ਇਲ ਪਾਉ ॥ ਇਲ ਪਾ
ਉ ॥ ਪ੍ਰਲੁ੦ ॥੧॥ ਲਾਤ ਲਾਤਕੀ ਅਾਂਗੀ ਰਚਾਉ, ਇਲ
ਕੀ ਮਾਲਾ ਪਛੇਰਾਵੁੰ ॥ ਪੇਛੇਰਾਵੁੰ ॥ ਪ੍ਰਲੁ੦ ॥ ੨ ॥ ਅਘ
ਫੁਝੁਸੇਂ ਪ੍ਰੂਅ-ਕਰਾਵੁੰ, ਮਨਵਾਂਚਿਤ ਇਲ ਪਾਉ ॥ ਇਲ ਪਾ
ਉ ॥ ਪ੍ਰਲੁ੦ ॥ ਤਾ ਚਾਂਦ ਗੋਪਾਲ ਚਰਣੁ ਕਮਲਕੇ, ਮਿਠੇ
ਦਿਨ ਤੁਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਲੁ੦ ॥ ੪॥

॥ ੫੭ ॥ ਅਗੀਚਾਰਮੁੰ ॥

॥ ਰਾਗ ਘਨਅਰਾ ॥ ਹੁਈ ਸ਼ੁਆ ਨਿਕਲ ਗਯਾ ਤਾਰਾ ॥
ਏ ਰਾਗ ॥ ਚਾਲੋ ਸਿਛਾਚਲਘਾਰਾ, ਜਿਥੁੰ ਪਾਪ ਹੋਵੇ ਸ
ਉ ਨਾਰਾ ॥ ਚਾਲੋਅ ॥੧॥ ਏਕ ਨੇਮ ਬਿਨਾ ਤੇਵੀਸ਼ਾਤ
ਛਾਂ, ਸਮੇਸਰੇਥਾ ਜਗ ਦੀਸ਼ਾਲ, ਕਿਛਾਂ ਸਿਛਾਸਾਧੁ ਅਧਾਰਾ
॥ ਜਿਥੁੰ ਪਾਪ੦ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰਵ ਨਥਾਣੁੰ ਆਵਧਾ, ਸੁਰਨਰ
ਮੁਨਿਵਰ ਗੁਨ ਮਾਵਧਾਲ, ਅਗੀਚਾਇਦਾਰ ਸੁਖਕਾਰਾ ॥ ਜਿਥੁੰ
ਪਾਪ੦ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਲੁ ਵਿਮਲ ਬਸਹੀ ਬਿਰਾਜੇ, ਤਿਛਾਂ ਬਿ
ਖ ਅਨੇਕੁ ਛਾਨੇਲ, ਮੁਤਿ ਬਸਹਿਕੁ ਲੁਹਾਰਾ ॥ ਜਿਥੁੰ ਪਾਪ੦
॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਲੁ ਬਾਲਾ ਬਖੀਮੇ ਜਿਨਾਂਦਾ, ਨਿਰਖਧਾਈ ਸੁ

ਅਕਣਾਲ, ਕਿਆ ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਸਹਿ ਰੋਹਾਵਧਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰ
 ੫੦ ॥ ੪ ॥ ਇਰ ਹੇਮਾ ਬਸਹੀਕੁਂ ਲੁਹਾਰੇ, ਓਜਮ ਪਰਥੀ
 ਮਨ ਧਾਰੋਲ, ਕਿਛਾਂ ਨਾਂ ਦੀਸਰ ਭਾਵਨਧਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਪਾਪ
 ੦ ॥ ਪਾ॥ ਸਾਕਰ ਬਸਹੀ ਜੇ ਜਵੇ, ਭੇਟਧਾ ਸੁਖ ਉਪਯਵੇ
 ਲ, ਕਿਆ ਛੀਧਾ ਬਸਹਿ ਰੋਹੈ ਘਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਪਾਪ੦ ॥
 ੬ ॥ ਅਰਤਰ ਬਸਹਿਮੇਂ ਜਿਨਾਂਦਾ, ਚੈਮੁਖ ਰੋਹੈ ਸੁਖਕੁ
 ਣਾਲ, ਏਹ ਨਰ ਬਸਹਿਕੁਂ ਲੁਹਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਪਾਪ੦ ॥ ੭
 ॥ ਮੇਗਿਰਿਵਰ ਦਰਸਾਨ ਪਾਧਾ, ਗੁਨ ਚਾਂਦਕੇਸਾਰੀ ਗਾਧਾਲ,
 ਕਿਆ ਤੀਰਥ ਰੋਹੈ ਪਿਧਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਪਾਪ੦ ॥ ੮ ॥

॥ ਪਦ ਪਾਰਸੁੰ ॥

॥ ਤੁੰ ਨ ਕਰ ਅਪਨੇ ਲੀਓ ਤਦਖੀਰ ਅਪਨੇ ਹਾਥਸੇ ॥
 ॥ ਏ ਰਾਮਾ ॥

॥ ਨੇਕੀ ਕਰਨੀ ਸੋ ਕਰਲੇ ਪਿਧਾਰਾ, ਧਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵੇ
 ਹਾਥਸੇ, ਇਰ ਪ੍ਰਸਤ ਮਿਲਨੇਕੀ ਨਹੀਂ, ਧੁੰ ਕਾਲ ਜਾਂਚੇ ਹਾਥ
 ਸੇ ॥ ਨੇਕੀ੦ ॥ ਏ ਟੇਕ ॥ ਓਤਾਮ ਕੁਲਮੇਂ ਜਨਮ ਲੀਓ,
 ਜੈਨ ਧਰਮ ਪਾਚੇ ਹਾ ॥ ਜਿਵਰਾਜਕੁਂ ਦੁਦੇ ਧਰਕੇ, ਕੁਛਕਰਨੀ
 ਕਰਲੇ ਹਾਥਸੇ ॥ ਨੇਕੀ੦ ॥ ੧ ॥ ਧਨ ਵੇਲਤਕੇ ਜੇਰਮੇਂ, ਬੈ
 ਹੈ ਅਲਿਮਾਨਮੇਂ ॥ ਧਰਮ ਹੋਆ ਜਖੂ ਕੁਛ, ਦਾਨ ਹੀਓ
 ਅਪਨੇ ਹਾਥਸੇ ॥ ਨੇਕੀ੦ ॥ ੨ ॥ ਥੋਡੇ ਕਾਲੇਕੇ ਲੀਓ ਕਿਉਂ,
 ਅਲਿਮਾਨਕੁਰੇ ਜਵ ॥ ਗੁਰਵਡੀਓ ਰਾਵਖੂਂ ਤੋਂ, ਮੁਹਰੌਂ ਕੀ

કશમન અપને હાથસેં ॥ નેકી૦ ॥ ૩ ॥ જુદી દુર્ઘ્રતિયા
જૂડીમાયા, સચ્ચા જિનધરમ હે ॥ ભવ સમુદ્રસેં તર
થા હોય તો, કુછ સુકૃત કરલે હાથસેં ॥ નેકી૦ ॥ ૪
॥ ચંદ ગોપાલ કહે પ્રાણું, કરતી સો તો કરીનું ॥ અજૂ
અખત આનેકીનહી, ફર પસ્તાંવેળો હાથસેં ॥
નેકી૦ ॥ ૫ ॥

॥ ૫૬ તેરમું ॥

॥ હાએ હાએ મેરે લાઇ ॥ એ રાગ ॥
॥ ચોવીશો માહારાજકું, કરું નિત્ય પ્રથામ ॥
દિનાનનાથકું પ્રથામ ॥ ચોવીશો ॥ ૨૬ ॥ રિષલ આ
જિતનાથ પ્રભુ, સંભવનાથ મહારાજ ॥ અભિનંદનકુ
પ્રથામ ॥ ચોવીશો ॥ ૧ ॥ સુભતિ પદમસુપારશનાથ,
આઠમા ચંદ્રપ્રભું ॥ સુલિધિકું કરું પ્રથામ ॥ ચોવી
શો ॥ ૨ ॥ રીતલ શ્રેયાંસ પ્રભુ, વાસપૂજ્ય વિમલ
નાથ ॥ અનંતનાથકું પ્રથામ ॥ ચોવીશો ॥ ૩ ॥ ૫
રમ શાંતિ કુંચુ પ્રભુ, ઓર મહિનરાજ ॥ મુનિ
શુદ્ધતકું પ્રથામ ॥ ચોવીશો ॥ ૪ ॥ નમી નેમ પા
રશ પ્રભુ, માહાવીર, માહારાજ ॥ એ ચોવીશોકું પ્ર
થામ ॥ ચોવીશો ॥ ૫ ॥ ચંદ્રગોપાલ ગુન માવે, જૈ
નગહાશક દાશ, કરું મેં બહુ પ્રથામ ॥ ચોવીશો ॥ ૬ ॥

॥ ੫੬ ਚੈਦਮੁੰ ॥

॥ ਕਾਰੀਦਾ ਲਾਵੇ ਘਭਰ ॥ ਏ ਰਾਮ ॥

॥ ਸਭਿਰੀ ਨਾ ਰਹੁੰ ਮੇਂ ਗਿਰਨਾਰ, ਜਉਂਗੀ ਮੇਂ ਗਿਰਨਾਰ ॥
 ਜਉਂਗੀ ਮੇਂ ਗਿਰਨਾਰ ॥ ਜਉਂਗੀ ॥ ਸਖੀ ॥ ਟੇਕ ॥
 ਸੁਨੋ ਸਖੀ ਪਾਤਮੇਰੀ, ਸਮਜਕੇ ਲਾਵੋ ਪਧਾਰਾ ॥ ਏਕ
 ਰਤੀ ਚੇਨ ਨਹੀਂ, ਤੇਸੇ ਵਿਨ ਗਮਾਉਂਗੀ ॥ ਸਖੀ ॥ ੧॥
 ਏ ਟੇਖੀ ਕੌਨ ਰੀਤ ਹੇ, ਤੋਰਨਸੇਂ ਗਏ ਪਧਾਰਾ ॥ ਸਹ
 ਸਾਵਨ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ, ਮੇਲੀ ਤਿਹਾਂ ਜਉਂਗੀ ॥ ਸਖੀ ॥
 ੨ ॥ ਮੇਤੇ ਗਿਰਨਾਰ ਜਉਂ, ਜਹਾਂ ਬਸੇ ਕਾਂਤ ਮੇਰਾ ॥
 ਪਧਾਰੇਸੇਂ ਫੀਕਾ ਲੇਕੇ, ਮੋਕਾ ਪਦ ਪਾਉਂਗੀ ॥ ਸਖੀ ॥
 ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਰੇ ਥਰਣੁਕੀ ਸ਼ਰਣ, ਮੁਜੇ ਛੋਨੇ ਸਦਾ ॥
 ਤੇਰਾ ਕਹੇ ਪ੍ਰਭੁ, ਗੁਨ ਤੇਰਾ ਗਾਉਂਗੀ ॥ ਸਖੀ ॥ ੪ ॥

॥ ੫੭ ਪਦਰਮੁੰ ॥

॥ ਛਾਰੇ ਮਾਰੇ ਆਸੋ ਮਾਸੇਂ ਸਰਵ ਪੂਨਮਨੀ ਰਾਤਨੇ ॥ ਪ
 ਸ਼ੁਡਾ ਹੇਖੀਨੇ ਰਥ ਪਾਛੇ ਵਲੇਰੇ ਲੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਛਾਰੇ ਮਾਰੇ ਤੋਰ
 ਣ ਆਧਾ ਜੇਰ ਨ ਕੀਖਿਆ ਨਾਥਨੇ ॥ ਛਮੇਥੀ ਅਧੋਲਾ ਲੀ
 ਧਾ ਨਾਂਦੀ ਰਹੇਰੇ ਲੋਲਾ ॥ ੨ ॥ ਛਾਰੇ ਮਾਰੇ ਅਂਤਰਅਮੀ ਅ
 ਪਲਾਨਾ ਆਧਾਰਨੇ ॥ ਚਾਡੀਨੇ ਆਵੋ ਤੋ ਕਰਿਧੇਂ ਚਾਕਰੀ
 ਰੇ ਲੋਲਾ ॥ ੩ ॥ ਛਾਰੇ ਮਾਰੇ ਜੇਖਨੀ ਅਂਨੇ ਲਟਕੇ ਢਾਹਡਾ
 ਆਰਨੇ ॥ ਅਤੁਰੇ ਜੇਖਨਿਧੁੰ ਰਾਖਧੁੰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਰੇ ਲੋਲਾ ॥

੪ ॥ ਹਾਂਰੇ ਮਾਰੇ ਕਾਣਾ ਝੀਟੀ ਬੋਣਾ ਥਾਰੇ ਤੇਸ਼ਨੇ ॥ ਅਤੁ
ਰੈ ਜੇਖਨਿਧੁ ਥਾਰੇ ਜੁਲੁ ਝੁਰੈ ਲੋਲ ॥ ੫ ॥ ਹਾਂਰੇ ਮਾਰੇ
ਸਰਸਵਤੀ ਵੇਵੀ ਅਵਵ ਕੁਲੇਸਥੁਗਾਰਨੇ ॥ ਗਰਥਰੇ ਮਲ
ਥੀ ਪਥ ਗੁਣੁ ਨਹੀਂ ਮਲੇਰੇ ਲੋਲ ॥ ੬ ॥ ਹਾਂਰੇ ਮਾਰੇ ਰਾਜੁ
ਲ ਸਰਿਖੋ ਲਾਘ੍ਯੋ ਛੇ ਉਪਦੇਸ਼ਨੇ ॥ ਉਦਧੁਰਤ ਕੁਛੇ ਸੁਣੁ
ਅਮੋਾਰੀ ਵਿਨਿਤਿਰੇ ਲੋਲ ॥ ੭ ॥

॥ ਪਦ ਸੋਲਸੁ ॥

॥ ਪੰਤਾਵੇ ਸਖੀ ਕੌਨ ਗਲੀ ਗਧ੍ਯੋ ਸ਼ਾਮ ॥ ਏ ਰਾਗ ॥
॥ ਸਖੀਰੀ ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਗਧ੍ਯੋ ਗਿਰਨਾਰ, ਨੇਮ ਗਧ੍ਯੋ
ਗਿਰਨਾਰ ॥ ਸਖੀ੦ ॥ ਟੇਕਾ ਤੇਇ ਸਖੀਰੀ ਧੀਧਾਡੋਂ ਮਨਾ
ਵੇ, ਵੇਉ ਨਵਸਰ ਛਾਰ ॥ ਸਖੀ੦ ॥ ੧ ॥ ਮੋਹੈ ਧਿ
ਸਾਰਿ ਅਚੇ ਗਿਰਨਾਰੀ, ਪਰਣੀ ਸੰਜਮ ਨਾਰ ॥ ਸਖੀ੦
॥ ੨ ॥ ਸਹਸਾਧਨਮੇਂ ਨੇਮ ਵਾਂਦਨਕੁਂ, ਅਲੀ ਰਾਜੁਲ ਨ
ਰ ॥ ਸਖੀ੦॥ ੩ ॥ ਤੇਸਾਰੀਚਾਂਦ ਚਰਣੁ ਕਮਲਕੁਂ, ਵਾਂਦ
ਵਾਰਵਾਰ ॥ ਸਖੀ੦ ॥ ੪ ॥

॥ ਪਦ ਸੱਤਰਸੁ ॥

॥ ਸ਼੍ਰੀਚਿੰਤਾਮਨਪਾਸ, ਪੁਰੋ ਮਨ ਆਸਾ ॥ ਅ੨੯ ਕ੩
ਆਹਾਰਾਜ, ਮੋਕੋਂ ਤਾਰੇ ਲਵਪਾਰ ॥ ਟੇਕਾ ਤੇਸਾਰ ਚਾਂਦਨ,
ਝੂਲਥੁ, ਪੂਜੁ ਪ੍ਰਭੁਅੰਗ ॥ ਨਵਨਵੀ ਆਂਝੀ ਰਚੁ, ਪਾਸੁ
ਮਨ ਉਮੰਗ ॥ ਸ਼੍ਰੀਚਿੰਤੀ੦ ॥ ੧ ॥ ਮਰਤਕ ਮੁਝਟ ਰੀਖਤਾ,

કાને કુંડલ સારા આખૂષથું એમ ઓપતા, સુરનર પા
ભેન પાર ॥ શ્રીચિં ॥ ૨ ॥ અમભયનેતિ દીપતા, જેસે
પૂનમ ચંદ ॥ પ્રભુ દરશન કરતાં થકા, પામે આનંદ કં
દ ॥ શ્રીચિં ॥ ૩ ॥ જેનપ્રારાકું મંડલી, તો કરે અ
રદારા ॥ સંમની આરા પૂરજો, કાંઈ ગુન ગાવે પ્રભુ
દાસ ॥ શ્રીચિં ॥ ૪ ॥

॥ ૫ અદારમું ॥

પરાજલતો સો ગયા, કષ્ટુ દિયા નહીં ઈનામના એ
ચમ ॥ સણ સોલે શાણગાર, સખી મેં જરૂં વંદનું
આજ, વીતરાગ મતિમાદું રેખો, સુધરે વંછિત કા
જ ॥ ૧ ॥ મસ્તક સુકુટ શોભતા ઓાર, કાને કુંડલ
સાર, બુજ બાળું ચંદ ઓપતા તે, અંગ ધરે શાણગાર
છરા માનક હીરા જડયા ઝબાકે, તિલક પાનેકી સાર ।
કઢાં કંઢી એર શ્રીઇલ, ગલે મોતાંનકા હાર ॥ ૩ ॥
ક્રેસર ચંદન રૂલકીતો, અંગી રચી બડુ ભાત ॥ ૪ ॥ મુનિજ
ન આકે સ્તરના કરતા, મુખસેંતી સહુ ગાત ॥ ૫ ॥
અનિત જિનેશર શોભતા ઓાર, જેસે પૂનમચંદ ॥ પ્રભુ
દરશન કરતા થકા, ઊપજે મત આતંદ ॥ ૬ ॥ ચંદ
કુસરી પ્રભુ ગુન ગાવે, ગુન પદ્મ હે દાસ હી જેનું મહાશ
મંડલીકી, પૂરો માદ્રી આરા ॥ ૭ ॥

॥ ੫੬ ਓਗਥੀਸਮੁੰ ॥

॥ ਸਿਰਪੇਂ ਆਂਖਾਪੇਂ ਕਲੇਜ ਪੇਂ ਬਿਗਉ ਤੁਜਕੋਂ ॥ ਏ
ਰਾਗ ॥ ਜਦੁਪਤੀ ਨੇਮ ਨਾਥ, ਛੋਡਗਿਏ ਹੇ ਮੁਜਕੁਂ, ਅਥੋ
ਸਾਖੀ ਲਾਓ ਪੀਆ, ਨੇਮ ਮਿਲਾਵੋ ਮੁਜਕੁਂ ॥ ੧ ॥ ਏ
ਕ ਰਤੀ ਚੇਤ ਨਈ, ਪੀਧਾਭਿਨਾ ਹੇ ਮੁਜਕੁਂ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸ ਨਸੀ
ਖਤਕੀ ਦੁਃਖ, ਆਨ ਪਡੀ ਹੇ ਮੁਜਕੁਂ ॥ ੩ ॥ ਕਿਧ ਤਕਰੀਰ ਛਾਵੇ,
ਮਾਈ ਕੀਲ੍ਹਿਏ ਮੁਜਕੁਂ ॥ ੪ ॥ ਆਵੋ ਨੇਮਨਾਥ ਪ੍ਰਭੂ,
ਅਰਜ ਕੜ੍ਹ ਮੇਂ ਤੁਜਕੁਂ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨਕਾਤੋਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੋਹ ਲ
ਆਛੇ ਮੁਜਕੁਂ ॥ ੫ ॥ ਛਾਥ ਜੇਡੀ ਮਾਨ ਮੋਡੀ, ਧਿਧਾਨ ਧ
ਵੇਂ ਮੇਂ ਤੁਜਕੁਂ ॥ ਤੁਫ਼ੀਂ ਦਾਤਾਰ ਜਗਮੇਂ, ਪਾਰ ਤਿਤਾਰੇ ਮੁ
ਜਕੁਂ ॥ ੬ ॥ ਕੈਨ ਮਕਾਰਾਕ ਮੰਡਲੀ, ਅਰਜ ਕਰੇਣ ਤੁਜ
ਕੁਂ, ਚੰਦ੍ਗੋਪਾਲ ਕੁੱਝੇ, ਦਰਸ਼ ਟੇਖਾਵੋ ਮੁਜਕੁਂ ॥ ੭ ॥

॥ ੫੭ ਵੀਸਮੁੰ ॥

॥ ਮਾਤਾਲ ਮਾਹਾਰਾਂਰੇ ਸਾਂਲਦੋ ॥ ਏ ਰਾਗ ॥

॥ ਅਰਜ ਕੜ੍ਹ ਕਰਨੇਡੀਨੇ, ਸੁਖਿਥੇ ਮਾਹਾਰਾਜ ॥ ਪਾਲ
ਛਨੀ ਪਰੇ ਵੀਨਵੁਂ, ਰਖੀਏ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ॥ ਅਰਜ੦ ॥ ੧ ॥
॥ ਦੁਃਖਕੀ ਘਾਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹੁਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ॥ ਤੇ ਦੁਃਖ
ਦੂਰੀ ਕੀਲ੍ਹਿਏ, ਪ੍ਰੌਰਾ ਮਨਕੀ ਆਸਾ ॥ ਅਰਜ੦ ॥ ੨ ॥ ਸੂਫ਼ਮ
ਏਕੇਂਦੀ ਨਿਗੋਦਮੇਂ, ਗਯੋ ਕਾਲ ਅਨੰਤ ॥ ਪਾਂਖ ਥਾਵਰਮੇ

બહુભન્યો, ગંનતીકા નહીં અંતા અગાડા ॥ રતન પલા,
 દિક નરકમેં, જીવ ઉપજન્યો આએ ॥ પરમાધારીકે
 મારસેં, રાત દિવસ દુલ્સાએ ॥ અરજી ॥ ૪ ॥ તાડ
 ન મારન વેદના, છેદન બેદન જાળુના ભૂખ તૃપા તાપ
 શીતતા, તેતું કોન કરે માન ॥ અરજી ॥ ૫ ॥ ભીતી
 ચોરિદ્રિમેં ભન્યો, પાભન્યો તીર્થચ જેન ॥ ગલેમેદોરિ
 ખાંધીયો, તિહાં છોડાવેકૌન ॥ ॥ અરજી ॥ ૬ ॥ પુણ્ય
 યોગથી ઉપજન્યો, દેવ યોનીમેં આએ ॥ ૮.૪૫ માયા
 મૂર્ખાવીયો, અતિ શોષક થાએ ॥ અરજી ॥ ૭ ॥
 અખ માનવ ગતિ પાભન્યો, મોહી રહ્યો ભિદ્યાત ॥
 કામકોધ લોલ વ્યાપિયો, માન માયા વિદ્યાત ॥ આ
 જી ॥ ૮ ॥ ઈણ વિધ ચોવીસ દંડકેં, ભમતાં આવ્યો
 ન પાર ॥ કુમતી આડ કરમવરો, કોઈ જાવે ન સારા ॥
 અરજી ॥ ૯ ॥ દેશ દેશ શોભા સુની, આયો તુમ
 પાસ ॥ તુમ ચરણું બેટાં, પૂરી થઈ સહુઆશ ॥ અરજી
 ॥ ૧૦ ॥ તપ.૪૫ સંજમ નવી પલે, નહીં તેહવો
 જ્યાન ॥ એક આધાર છે પ્રલુ, તુજનામકો જન ॥ અ
 રજી ॥ ૧૧ ॥ માત પિતા તુહીં પ્રલુ, સુજકું બાલક
 જન ॥ અવગુન માઝ કીજિયે, દીજે સુજકું
 જ્યાન ॥ અરજી ॥ ૧૨ ॥ મેરે મનમેં તું ખસે, ઓર

હુએ ન કોચે ॥ અન્ય હેવ માનું નહી, ભિથ્યાતીકો હો
એ ॥ અરજો ॥ ૧૩ ॥ શ્રીજિનયંદ સૂરીસરી, જગ્યા
ખડતર જણુ ॥ આજાકારી પાઠકા, કદ્યાન નિ
ધાન ॥ અરજો ॥ ૧૪ ॥ જૈન પ્રકારાક મંડલી, કરે
અરદાશ ॥ શ્રીસંઘકી આશ પૂરને, ચંદ ગોણાલદાશ
॥ અરજો ॥ ૧૫ ॥

॥ પદ એકવીશમું ॥

॥ વેલાં ઉધાડોને કમાદ સહેવાંત વેલાં ઉધાડો ॥
॥ એ રાગ ॥ ગોડીળું પ્રણામ, માહારાજનું હો
ને પ્રણામ, સેવક કરે પ્રણામ, માહારાજ માનો પ્રણા
મ ॥ ગોડી ॥ ૨૫ ॥ મેહનગારી ભૂરત, દીનાપ
તિ દ્યાલ ॥ રોગ રોગ દૂરેં હરે, કંઈ હોવે મંગલ માલ
॥ માહારાજો ॥ ૧ ॥ સમોવસરણ રચનાકીતો, કહે
તાં ન આવે પાર ॥ આડ દિવસ મહોત્સવ હોવે પ્રભુ,
દરશનનું આવે નરનાર ॥ રા એઓગણીસે એકતાલીસે,
શુક્લ પક્ષ બુધવાર ॥ આવણ નવમી દિવસ પ્રભુ, માનુ
તેરા ઉપગાર ॥ મહારાજો ॥ ૩ ॥ પ્રભુ તેરે દરશ
કીએ, પગટે આનંદ પૂર, જૈન પ્રકારાક મંડલીકીતો,
ચિંતા હુંઈ ચક્યૂર ॥ મહારાજો ॥ ૪ ॥

॥ ੫੬ ਭਾਵੀਸ਼ਮੁੰ ॥

॥ ਚਂਦਮੁਖੀਨੇ ਏਕਲਹੀ॥ ਏਰਾਮ, ਚਂਦਮੁਖੀ ਨੇ ਵਾਂਢਨਾ,
 ਕਰਨੇਡੋ ਕਹਿੰ ਸਾਡੀ॥ ਏਤੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਵਾਂਢਨਾ, ਅਨ੍ਯ ਫੇਨ ਮਾਨੁ
 ਨਹੀਂ॥ ਚਂਦ੍ਰ੦ ॥ ੧॥ ਅਥ ਕਰਮੁੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਗਤਿ, ਵ
 ਛੁਪਰਥੀਸਾਡੀ, ਗੁਣ ਅਨਾਂਤਾ ਆਧਮੇਂ ਕੋਈ, ਪਾਰਪਾਵੇਨ
 ਹੀ॥ ਚਂਦ੍ਰ੦ ॥ ੧॥ ਬਾਰੇ ਗੁਣੇ ਪਿਰਾਜਮਾਨ ਸੋਧੀ, ਫੇਵ
 ਮੇਰੇ ਸਾਡੀ॥ ਰਾਗੀਵੇਖੀ ਵਿਖਿ ਧਾਰੀ ਏਤੋ, ਫੇਵ ਮਾਨੁਂ ਨਹੀਂ。
 ॥ ਚਂਦ੍ਰ੦ ॥ ੨॥ ਸਤਤੇ ਬੇਟੇ ਸ ਜਨਮ ਪਾਵੇ, ਸੋਈ ਮੁਨਿਵਰ
 ਸਾਡੀ॥ ਘੋਟੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤੀਪਨਾ ਸੋਤੋਾ, ਗੁਰੂ ਮਾਨੁਂ ਨਹੀਂ॥ ਚ
 ੬੦ ॥ ੩ ॥ ਦ੍ਰਿਆ ਧਰਮਕੋ ਮੂਲਛੇ ਸੋਧੀ, ਧਰਮ ਮੇਰੋ ਸ
 ਹੀ॥ ਸਾਂਸਾਰ ਦੁਆਰੀ ਵਾਰੀਐ ਏਹੁ, ਅਰਜ ਮੇਤੋ ਕਹੀ॥
 ਚਂਦ੍ਰ੦ ॥ ੪ ॥ ਅਰਜ ਕਰੇ ਗੋਪਾਲਚੰਦ ਮਧਾ, ਕਰੀ ਤਾਰੇ।
 ਸਾਡੀ॥ ਸਾਂਕਟ ਛਾਟੀਥੇ ਮਲੁ ਰਾਰਥੁ, ਆਥੋ ਤੇਰੇ ਸਾਡੀ॥
 ॥ ਚਂਦ੍ਰ੦ ॥ ੫॥

॥ ੫੭ ਤ੍ਰੇਵੀਸ਼ਮੁੰ ॥

॥ ਕੇਨੇ ਵੇਖੇ ਆ ਜਾਅਾਰਾ ਭੇਰਾ ਸਨਮਾ॥ ਏਰਾਮ॥ ਪ
 ਲੁਲੁਸੇਂ ਲਗਨਵਾ ਲਗ ਗਈ ਰੇ, ਲਗਗਈ ਰੇ ਮਨ ਖਸਗਈ
 ਰੇ॥ ਮਲੁ॥ ੧॥ ਪਾਵਾਪੁਰ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀਰਜਿਨੇਸਰ,
 ਦੁਰਾਕੀਧਾ ਆਨਾਂਦ ਭਾਠਦੀ॥ ਮਲੁ॥ ੧॥ ਤੁਂਡੀ ਦ੍ਰਿਆਲ ਕਗ
 ਤਕੇ ਸ਼ਵਾਮੀ, ਚਰਥੁਕੀ ਰਾਰਨ ਮੇਂ ਲਈਰੋ॥ ਮਲੁ॥ ੨॥ ਸਾਂਕਟ

ਦੇ। ਵਿਸ਼ਨਿਵਾਰੇ, ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਧਿਤਮਾਂ ਲਈ ਰੇ ॥ ੫
ਲੁਝੁ ॥ ੩ ॥ ਚਾਂਦ ਕੇਸਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੂਰਤਕੁਂ, ਵੇਖਤ ਫੁਰਗਤ
ਮਿਟਗਈ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ੪ ॥

॥ ਪਦ ਚੋਵੀਸ਼ਮੁੰ ॥

॥ ਹੁਮਰੀ-ਛੇਣ ਮਾਨੋ ਮਾਨੋ, ਮਾਨੋ ਰੇ ਪੀਧਾ ਛੋਨੇਮ
ਆਰੇ ॥ ਮਾਨੋਰੇ ਪਿਆ ॥ ਪਿਧਾਪ੍ਰੀਤਮਲੁ ਮਾਨੋਰੇ ॥ ਟੇਕਾ ॥
ਛੁਮਾਰੀ ਸੁਨਤ ਨਛੀ ਏਕ ਅਰਜ ਪਿਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁਸੇ
ਮੈਂ ਬਾਤ ਕਛੂਂ ਪ੍ਰੀਤਮਲੁ ॥ ੧ ॥ ਪਥੁਈ ਪੋ
ਕਾਰ ਸੁਨੀ, ਗਥੇ ਜਿਰਨਾਰੀ ਪਿਆ, ਸੋ ਅਖਮੇ
ਕੈਸੀ ਰਹੂਂ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸਖਸਾ ਵਨਮੇ
ਪੀਤਿ ਮੇਰੇ ਵਸੀਧਾ ॥ ਸੋਆਕੇ ਮੇਂ ਸ਼ਰਣੁ ਲਹੂਂ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਲੁ ॥ ੩ ॥ ਚਾਂਦ ਕੇਸਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਗੁਣਗਾਵੋ ॥ ਸੋ ਚਰ
ਣੁਕੋ ਸ਼ਰਣੁ ਲਹੂਂ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਲੁ ॥ ੪ ॥

॥ ਪਦ ਪਚਚੀਸ਼ਮੁੰ ॥

॥ ਸੁਨੋ ਬਾਤ ਛਮਾਰੀ ਜੇਗਨ ॥ ਏ ਰਾਗ ॥

॥ ਸਥਾਲਨਪੁਰ ਪਾਸ ਨਮੀਜੇ, ਫੁਲ ਭਾਵੇਂ
ਪੂਜ ਕੀਜੇ ਰੇ ॥ ਸਥਾਨੁ ॥ ੨੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮਕੀ ਰਾ
ਖੀ ਲਾਜ, ਜਲਸਥਾਲ੍ਯੋ ਤੁੰ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਤੇ ਓਪਰ
ਬਾਂਧੀ ਪਾਜ, ਤੇਨਾ ਪ੍ਰੂਜਾਂ ਕਰੀ ਸਥਕਾਜ ਰੇ ॥ ਸਥਾਲਨਾ ॥
੧ ॥ ਨਾਗਰਾਜਨ ਕਾਰਜ ਕੀਧੇ, ਸੋਵਾਨ ਰਸ ਤੇਨੋ ਸੀਧੇ ॥

तें उपगार प्रलुक्तीधो, तेजगमांहे जसलीधो रे ॥ स्थ
 ना २ ॥ श्रीच्यत्य देवसूरिराया, तेना रोग सहु गमा
 या ॥ नेमशास्त्रे मुनिजन गाया, तेमस्तवन प्रलुक्ते ख
 नाया रे ॥ स्थ अनुकूं० ॥ ता प्रलुं भूरत भोष्णनगारी,
 निरज्या हरणे नरनारी ॥ तुम चरनकी भलिष्ठारी,
 में आयो शरणु तुमारी रे ॥ स्थ अनुना० ४ ॥ अंला
 यत विंष्ट सोष्ठावे, अत्राकुं श्री संघ आवे ॥ प्रलुं
 पूज अंगि रचावे, गुणु कैन प्रकाशुक गावे रे ॥ स्थ
 अनु० ५ ॥

॥ ५६ छन्दोदीशभुं ॥ राग दादरे ॥

॥ सभी नेम पियारारे निअरां भोकुं भारे ॥ स
 झी० ॥ टेक ॥ प्रलु तोरी भूरत भोष्ण गारी रे, लागे
 मुने ध्यारा रे ॥ नीअरां० ॥ १ ॥ अष्ट अवकातो
 तुंडी प्रलु ध्यारा रे, गये गिरनारा रे ॥ नीअरां०
 ॥ रा राजुल कहे भेतो अंउ गिरनारा रे, गिरहां वसे
 ध्यारा रे ॥ निअरां० ॥ ता चंद गोपालकुं शरन है तु
 भारा रे, उतारो अव पारा रे ॥ निअरां० ॥ ४ ॥

॥ ५६ सतावीशभुं ॥

॥ हांरे भेतो अन बेडी जेगन ॥ ए राग ॥
 सभी भेरो भन अस करतीनो, क्या अने क्या अहु

કીને॥ મેરો ઠા ગધથી મેં આજ પ્રભુ મંદિરકું, દરસ
કિયા અમૃત રસ પીનો ॥ મેરો મનો ॥૧॥ સુવિધિ
જિનેસર અતિ અલંકેસર, દેખત દીદાર સમકિત
રસ લીનો ॥ મેરો મનો ॥૨॥ ચંદ કેસરી કહે પ્રભુજ
ડાં, તુમ ચરણુસેં મેરો મન લીનો ॥ મેરો ॥ ૩ ॥
॥ પદ અફાવીશામું ॥ રાગ લાવણી ॥

॥ બે કર જોડી શીરા નમાકે, ગુણ ગાઉં અથ મેં
તેરે ॥ શ્રીચિંતામણિ પાર્વતી પ્રભુજી, લજ્જા રાખો
તુમ મેરે ॥ એ ટેક ॥ અશ્વસેનકે કુંવર કનૈયા, વા
માદેવી માત થારે ॥ તીન લોકોનાથ કહીજેં, પા
રશનાથ હે અવતારે ॥ ચોશાડ છંદર ચમર હુલાવે,
દ્વીપીરથંકરે થાડે ॥ સુરનર અસુર અનેક દેવતા, હાજ
ર રહેતા તુભ્મારે ॥ મોહનગારી મૂરત પ્રભુકી, દરશન
કરતે બહુ તેરે ॥ શ્રી ચિંતા ॥૧॥ મસ્તક મુકુટ કાનેં યુગ
કુંડલ, તિલક પનેકી મન મોહેતે ॥ બાહે બાળુ
બંધ ઓાર બેરખા, હંસગદે બિયજગ જોતે ॥ ક
દિકંદોરા કડાં હાથમેં, સુંદર મૂરત હદ શોતે ॥
સુંદર મૂરત દરશન કરકેં, આનંદ દિલમેં બહુ હોતે ॥
દેશદેશમેં શોલા સુનકેં, આચો શરણે મેં તેરે ॥ શ્રી ૦
॥૨॥ લખ ચોરાશી લટકત, ડોઢ્યો લુગતે

सारे ॥ अब तो प्रभुल आप निभावो, भवभव
 शरणां हे थारे ॥ मातपिता तुम शेड हमारे,
 तुहीं हमारे शिरदारे ॥ संकट करो विघ्न निवारे,
 शरणि आयो हुं थारे ॥ ऋषि सिष्ठ कारज मन का
 भना, सुख संपत्ति करहे मेरे ॥ श्री०॥ ३ ॥ पारशाय
 क्ष अधिष्ठायक थारे, पदभावती रोहे सारे ॥ काला गोरा
 हाय भतवाला, लेझभडा तेरे दरधारे ॥ परन्या पूरणु
 पार्श्व प्रभुल, अंता चूरो हमारे ॥ जैन प्रकाशक म
 डली अब तो, शरणे आए प्रभु तारे ॥ अंद गोपाल
 प्रभु तुम गुन गावे, आशा पूरो तुम भेरे ॥ श्री०॥ ४॥
 ॥ पद ओगणत्रीशमुं ॥
 ॥ लावणी पहेली ॥

॥ सुनियो रे ध्यारे भात हमारी, सब कोजि नरना
 री, खलकडी केसी कुहुं न्यारी ॥ अंडणी ॥ इसमेरे
 हुनियादारी के, रसमे वसमे हे सारी, लेकन कुछ सा
 धुक्तिता न्यारी ॥ कुणु हे रे भात पिता सुत बंधु, को
 न काहे। ध्यारी, सुपनकी केसी बनी गुलक्यारी ॥
 सरन किसीका नष्ट हेरे, जिसमे चसमनसे चारी, उ
 नेंकी भातां हे भारी ॥ भमत हे भव जंगलके भिय
 में, सबही संसारी, भमर ज्युं पुलणु पुलवारी ॥ जि

समेरे केउ नही हे दूज, दिल धसे इकतारी ॥ अ०॥
 सु० ॥ १ ॥ धनजेभन सभ दूर रहे जन, तनली
 नही तेरा, आधर तोहे जंगलमें तेरा ॥ अज्य बहा
 र अनी बाहिरसे, अंदर असुचेरा, पोवो तुम उन्हुं
 बहु तेरा ॥ भिथ्या भतिके बास वसे हे, आहुं कर्म
 घेरा, जिसमेरे संधर अंधर उहै रस्ताकर तेरा, सो
 इ होय संतनका चेरा ॥ हेय हुरस्तीसे दिनमस्ती,
 वस्ती खेरभारी ॥ अ०॥ सु० ॥ २ ॥ इहुंभी रे वात
 ऊसीने हाझी, साझी सभ भाई, निर्जरा सभझीमे
 स्वाही ॥ चाहेराजको लोक इखतुहे, गति चारो आई,
 पंचमी शिवगति भतवाई ॥ तिसमेरे चेतनहृप अङ्
 पी, गति जिसने पाई, उनोंडीकही न सके काई ॥ साम
 लेरे भोहुलोक भियारे, अपणी डगवाई, उनोंडीहाथै
 नवाई ॥ इह गत जनत सोई जन भानत, सांत इहे
 सारी ॥ अ०॥ सु०॥ ता ले केउ साच कहेरे पूरे, सो
 गुर नहीं भाता, ओरनसे दिन भर रंग लाता ॥ जि
 सहुं नहीं रस्तेकी भालुम, सोउ नर भूताता, येही ये
 क लुकता कलिलाता ॥ सभ कहे साहिब तारणु हारा,
 इह अणी जाता, तथि कुछ इनसे अनी आता ॥ छंद
 लावणी बारे भावना, भालयंह गाता, झुसीसे दि

ਲਕੁਂ ਸਮਝਾਤਾ ॥ ਇਸ ਕੁਝੇ ਗਾਵੇ ਵਿਲਭਿਚ ਆਵੇ, ਜੇ
ਇ ਸਮਝੇ ਸਾਰੀ ॥ ਅ੦ ॥ ਸੁ੦ ॥ ੪ ॥

॥ ਪਦ ਤ੍ਰੀਸ਼ਾਸੁ ॥ ਲਾਵਣੀ ਬੀਜੁ ॥

.॥ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ ਸੁਣੋ ਹੀਨਪਤਿ, ਕੌਨ ਲਾਂਤਿ ਤ
ਰਣਾ, ਹਮਦੂਃਖੀਕਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ਅਤੁਰ ਗਤਿ, ਸੋ ਤੁਮਸੇ,
ਤਿਰਨਾ ॥ ਅ੦ ॥ ੧ ॥ ਥਾਰਾਧੀਏਰ ਨਰਕਕੇ ਭੀਤਰਾ
ਨਾਨਾ ਹੁਖ ਭਰਣਾ ॥ ਤਾਉਨ ਮਾਰਨ ਛੇਫਨ ਭੇਫਨ, ਐਏ
ਫੇਹ ਵਰਨਾ ॥ ਅ੦ ॥ ੨ ॥ ਕੁਮਹੂਕ ਤਿਰਿਧਿਅ ਜੇਨਿ
ਪਾਧਕ ਸੁਂਦਰ, ਗਲੇ ਝਾਸ ਧਰਣਾ ॥ ਕੁਝਾ ਤੂਖਾ ਅੜ ਸ਼ੀਤ
ਉਖੁਤਾ, ਮਾਰਮਾਰ ਕਰਣਾਂ ॥ ਅ੦ ॥ ਤਾਾ ਮਨੁ਷ਿ ਜਨਮ
ਪਾਧਕ ਸੁਂਦਰ, ਵਿਧਿ ਭੋਗ ਰਚਨਾਂ ॥ ਰਾਵਰਾਂਕ ਛਿਨਮਾਂ
ਛੇ ਫੀਸੇ, ਕਿਉਂ ਨ ਆਧ ਸਰਣਾਂ ॥ ਅ੦ ॥ ੪ ॥ ਫੇਵ
ਵਿਭੂਤਿ ਪਾਧਕ ਸੁਂਦਰ, ਅਧਿਕ ਫੇਖ ਜੁਰਣਾਂ ॥ ਤਵ ਮਾ
ਲਾ ਮੁਰਾਵਣੁ ਲਾਗੀ, ਸੋਚ ਕੀਏ ਮਰਣਾਂ ॥ ਅ੦ ॥
੫ ॥ ਐਸੇ ਅਨਾਂਤ ਕਾਲਮੇਂ ਭਟਕਿਆ, ਕਿਉ ਨਾਹਿ ਸਿਰਣਾਂ
॥ ਸਾਡਿਖ ਮੋਹਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖੋ, ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਮ ਮਰ
ਣੁ ਹਰਣਾਂ ॥ ਅ੦ ॥ ੬ ॥

॥ ਪਦ ਏਕਤ੍ਰੀਸ਼ਾਸੁ ॥ ਲਾਵਣੀ ਤੀਜੁ ॥

॥ ਤੁਰਾਕੀ ਯਾਲਮੇਂ ॥

॥ ਸਕਲ ਸੁਖਦਾਧਕ ਨਰਨਾਰੀ, ਅਜੇ ਸਿਧਿ ਚਕ ਸੁ

જસ ધારી ॥ સ૦ ॥ દુર્લભ માનવ ભવપાયા, જગ
 તમેં ઉત્તમ કુલ આયા ॥ મિલા સંનેગ સુગુર રાયા,
 ધરમકા ધ્યાન ધરો ભાયા ॥ આત્મકા કલ્યાણ કરો
 જ, પરિહર પર ગુંણ હૃર, આત્મવકા સબ રસત્તુ રૈ
 કો, સંવર કર ભરસૂર ॥ મિટે દુર્ગતિકા સુખ ભારી ॥
 ભજો ॥ ૧ ॥ દેવતત્વકી અધિકાઈ, બેદ કહે દોય સુ
 ખદાઈ ॥ જિનવર સિદ્ધ ભજે ભાઈ, જ્યોતિશું જ્યો
 તિ મિલીઅઈ ॥ તીન બેદ ગુર તત્વકા જ, આચારિન/
 ઉવાય, રત્નત્રયી આરાધતાં રૈ, મુનિવરજ માણારાય
 ॥ પરમ મંગલ છેદિતકારી ॥ ભળારા ॥ તત્વ ધરમે સુખ
 કારી, બેદ કહુત હેચતારી ॥ દરશન પદ છે ઊપગારી,
 જ્યાન સરવગુણ સિણુગા ॥ ૧ ॥ સંન્ભમ સતર મફાર વિ
 રાનૈ, તપપદ છે શ્રીકાર ॥ મનવચકાયા થિર કરી મૂળો
 જિમ પામો ભવપાર ॥ એહી નવપદકી અલિહારી,
 ભ૦ ॥ ૩ ॥ કહે ગણુધર જૈતમ ઐસી, એણિક પ્રમુા
 ખસે સુણુતિસી ॥ વીર પ્રભુ પણ કહી જેસી, આજત
 લક અવિતથ વેસી ॥ નૃપશ્રીપાત મભુખ સુખપાયા, સિ
 ઝ્યક પરતાપ ॥ ઉગણીસસે ચોવીસમે રૈ, બણી લા
 વણી છાપ ॥ કહીમુનિવર અખાર ચંદ સારી ॥ ભ૦
 ॥ ૪ ॥ ઉત્તિ નવ પદ જીકી લાવણી સમાપ્ત ॥

॥ पद अन्तीशमुं ॥

॥ ज्याल ॥ दृक् रहे रे अद्वद्योय वडीयां ॥ ३०
 ॥ दोय वडीयां दोय चार वडीयां ॥ ३० ॥ १ ॥ मोज
 भद्रिरान शिवादेवी जया ॥ राजुल गुणुनिधि वे
 लडीयां ॥ ३० ॥ गोद बिछाउ भेषभलि जेउ, विन
 ति कर थारे पाये पडियां ॥ ३० ॥ २ ॥ सहसा वनमे
 रयाम भिलनहुं, राजुल रेवत गिरि यदियां ॥ ३० ॥
 ३ ॥ ज्यान विमल प्रभु सुरपति नरपति, हरभ
 त हुई मैरी आंखडीयां ॥ ३० ॥ ४ ॥

॥ पद तेंत्रीशमुं ॥ लावणी ॥

॥ बिहाग तथा कालिंगदा रागभां ॥

॥ पोढो पोढोउ कङ्कल विष्णुरे, निद्रावश न
 यणु तिष्ठारे ॥ पो० ॥ प्रलुच्यालस अंग हुलसाठ, पू
 ञे राझेना भाई ॥ पो० ॥ १ ॥ प्रलु नारि सुनंहा रा
 णी, उन इयड्य सहिज संभारी ॥ पो० ॥ २ ॥ प्र
 लु नवल सुनेड सनेडा, भनवंछित इल ढेहा ॥ पो०
 ॥ ३ ॥ यारे सेवड हित कर गावे, भनवंछित इल
 पावे ॥ पो० ॥ ४ ॥ अज्जर अमर पद पावे, कर ज्ञा
 ई शीशा नमावे ॥ पो० ॥ ५ ॥ धति मांगलिकपदम् ॥

॥ ५६ चोत्रीशमुं ॥ राग ल्लैरवी ॥

॥ वाहिनको कर सोय रे भनमें, आखर डेरा होगावन
में ॥ वाँ ॥ वणुज किया व्यापारी तेने, तांडाल
हिया भारी रे ॥ ओछी पुँछ जूवा ऐसे, आखरू भा
ज्जहारी रे ॥ कर अभयलनेकी तैयारीरे ॥ आखर० ॥
व ॥ ० ॥ १ ॥ झुठे नेना उलझवाही, किसका सोनां
किसकी चांदी ॥ एक हिन पवन यत्तेगी आंधी, किस
की भिखी किसकी भाही ॥ नाहुक यिंत लगावे धन
में ॥ वाँ ॥ २ ॥ भट्टिसेंती भट्टी भित्त गह, पाना
संती पानी रे ॥ भूरभसेंती भूरभ भित्तिया, ज्यानी
ज्यानी ज्यानी रे ॥ वाभट्टी हे तैरे तनमें ॥ वाँ ॥ ३
॥ कहत वणुरसी सुनभो माणी, ये पहचे निरवा
नीरे ॥ जनम भरुणुकी आशा नाही, सिरपर काल नि
सानी रे ॥ सूर पडे भूदापणुमें ॥ वाँ ॥ ४ ॥

॥ ५६ पांत्रीशमुं ॥ राग ल्लैरवी ॥

अभ जेय जेय अभिया राज्ज भध, में राज्ज भध न
वि राज्ज भध ॥ जे० ॥ सोहन सुरति भोहन भूरति,
ध्यारो हमारो एक सही ॥ जे० ॥ १ ॥ तोरण आ
य यत्ते पिया छारि, छह हेषो ॥ केनसी रीत भध ॥
जे० ॥ २ ॥ नेम नवल इगरनार वंदनकुं, राजुल स

ખીયન સાથ સહી ॥ જો ० ॥ ३ ॥ નવલવ પ્રીત સુ
ની પ્રલુલુકે, મુખ સંજમ લે પ્રલુસ સાથ રહી ॥ જો ० ॥
૪ ॥ નેમ રાલુલ હોનું મુગતિ મહિતમે, નિરૂપાચિક
સુખુ આત્મમયી ॥ જો ० ॥ ૫ ॥ બાલ કહે પ્રલુસ ચર
ણુકમલકી, શીતત ગહિરી છાંહિ ગહી ॥ જો ० ॥ ૬ ॥
॥ ૫ દ છત્રીશસું ॥ રાગ ષેતાં ॥

॥ કોવલગ કહું સ્વામો બતિયાં ભ્રમણકી ॥
કો ० ॥ નારકી ગતિ દૃઃખ રોય ગમાયો, તિરયંચ ગ
તિ દૃઃખ નદીયાં શ્રાવનકી ॥ કો ० ॥ ૧ ॥ સુરગતિમે
પર સંપત્તિ હેખત, ઝાલ ઉડત જૈસે અગન પતંગકી
॥ કો ० ॥ ૨ ॥ મનુષ્ય યોનિમે દ્યુષ અનિષ્ટ જો, જ્યાન
ધ્યાનમાંહે જોનો સબનકી ॥ કો ० ॥ ૩ ॥ શ્રીજિન હં
સ સૂરી સુપ્રસાયે, ધરમ વદ્લલભ કહે પ્રલુકે ચરનકી
॥ કો ० ॥ ૪ ॥

॥ ૫ દ સહત્રીશસું ॥ લાવણી ॥ કલયાણ રાગમાં ॥
॥ ૬ ॥ આરતિ કરું શ્રીપાર્શ્વ પ્રલુકી, જન્મ વ
ણારસીહે જિનકા ॥ ઘનન ઘનન વાજેઘંટ ઘણ, ચૈ
સા ધ્યાન ધરું જિનવરકા ॥ આ ० ॥ ૧ ॥ જખ કમણ
સુર કોપ કિયો તવ, રયામ ધરા બિજરી ચમકા ॥
ગિરૂચ્યો ગાજજલ મૂસલધારા, ધરડ ધરડકા જગ શાંક

॥ચા૦ ૧૨॥ થરરર થરરર આસન કંપે સુરકોણ કીયો,
તવ ધરણીધર ચિત્ત ચ્યમકા॥ ઇણ વિસ્તાર હજર કિયે
તવ, જમક જય પ્રભુ તન ઢંકા॥ ચા૦ ૩॥ જવ પ
દ્યમાવતિ સબ્ધ સિણુગારે, તાથેછ નાચત લે ડિરકા॥
ધ્રમક ધ્રમક ધૈંમાહલ વાજત, વનતં ધુધુન્કે વરકા
॥ ચા૦ ૪॥ ટીઠીઠી કટ નોખત વાજૈ, ધૈંધૈં ક
ટ હુંદિલિ દ્વૈકા॥ યાવિધગીત સંગીત બજત સબ,
ગાંધર્વ શાન કરે જિનકા॥ ચા૦ ૫॥ તનતં પ્રિરર
તંત તાલ સબ, ડિ ડેં ડેં કરતે ડંકા॥ ભેરણ દેરણુકે
અણુકારે, જાગડી જાતરકે જંકા॥ ચા૦ ૬॥ સુ
રનર ધંડ સબ જે જે કરતે, જવત સફલ ભયા જિનકા॥
અમૃત ઉદ્ય તિણ એર ભયો સુખ, કો વિસ્તાર ક
હે તિનકા॥ ચા૦ ૭॥

॥ ૫૯ અહિરીશમું નેમનાથજીના ખારે માસ ॥

॥ શારદા ભાત આપ બલ ધુષ્ઠ, સદગુર ચરણ
પ્રણામ કિયો રે ॥ બારહમાસ બાલ ઘલચારી, રચના
રંભ મારંભ કિયો રે ॥ નિશ દિન વિરહ વિચોગિણી
રાણુલ, કરત વિચાર દિલોં દિલમેરે ॥ નિ૦ ૧૧ ॥ કા
ર્તિઃ નેમ કુમર પ્રજયાયુધ, સદન ગમનકાનો પ્રભુજ
રે ॥ ચક શંખ ઉર ગદા પદમહે, લિનહ ધનુ પાની જિન

लरे ॥ निं० ॥ २ ॥ अगणुह मास रास किय कान्हर,
 ऐतत ऐत नवा धनमें रे ॥ भट्ठार वारे भट्ठ यु
 छ कीन्हो, लिरे नेम राधा धरसें रे ॥ निं० ॥ ३ ॥
 पोस मास पोसे हित सगरा, मांगध लूमि प्रयाणु कि
 यो रे ॥ धज्जत तूरि भये पूरी हिंगंतर, सभर जरा
 संध आन भिरयो रे ॥ निं० ॥ ४ ॥ माहा मास रण
 पूरणु आशा, अत जरा युद्ध धल छिनमेरे ॥ नेम कृ
 ष्णकेनी अन भध जद, जय जयकार कियो त्रिलु
 वनमेरे ॥ निं० ॥ ५ ॥ इगुणु प्रीति परस्पर वा
 धी, नेम कृष्ण गच्छे सहसावनमें रे ॥ हित भिल इग
 परम धरे ऐतत, राधा नागर वज बालरे ॥
 ॥ १० ॥ ६ ॥ चैत्र चतुर नारी भिल भिलके, धेर वे
 र आहुं औ रनमेरे ॥ आणुह पूर दृगन विपुलाछि,
 चाक्त चित भध तनमेरे ॥ निं० ॥ ७ ॥ मास वे
 शाख वेश सजिधन कुत, उच्छव अधिक सुखावन
 सं रे ॥ नेम सलुणेसं ज्याह मनायो, विरह० यथा
 अगी जपसे रे ॥ निं० ॥ ८ ॥ जेठ मास भयो जेठ
 वरावर, उसे कोटें हिन रातनमें रे ॥ अेकतो विरह
 हुजे श्रीम संतापे, त्रिजे भयणु सराशनमें रे ॥ निं०
 ॥ ९ ॥ लाग आषाढ वाढ धन वाढर, विजुरी य

મહે ધનાધનમેં રે ॥ શ્યામ વિના ભેરો તરપ તરપ જિ
 ય, હોત પોત જ્યું જલાજલમેં રે ॥ નિ૦ ॥ ૧૦ ॥ આ
 વન ગાવન સખીયનું કીન્હૈ, લાવન પ્રીત પ્રલૂલ જુસે
 રે ॥ હોલિ બરાત જંસાહલ ઝલકે, તોરણ આનેદુન
 ચઠકે રે ॥ નિ૦ ॥ ૧૧ ॥ લાદવ ભવન છાંડ જિન ગિરિ
 પરવર, રૈવત શિખર ચલે પ્રલુલ રે ॥ મેં વિરહન અ
 સુવન તેરી ધારા, ધારા ધાર મુચે પાની રે ॥
 નિ૦ ॥ ૧૨ ॥ આશ્વિન માસ આસ દ્વિલ વરકી, જિન
 દરદીના જને કે રે ॥ દરખિન અથ દરદ કહો કાસું,
 તુભતો નિપટ કપટ મનમેં રે ॥ નિ૦ ॥ ૧૩ ॥ બા
 રદ માસ વિગત લયે સજની, નિર્માંહિયનસેં મોહ
 કિયો રે ॥ જિન મોહે છાંડ વાઈ શિવપુરકી, લીનહી
 દહીન સહી મેં વંધું રે ॥ નિ૦ ॥ ૧૪ ॥ સોલે શાણુગા
 ર ઉતારે અલિતણું તે, રાજુલ આય પ્રલુલ ચરનન મે
 રે ॥ લે દીક્ષા શિક્ષા કિયે મનકોં, ખાત કહે શિન
 સા પહીલે રે ॥ નિ૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ લાવણી—હોરીની ચાલમેં ॥

॥ આદિ જિનેસર કિયો પારણો આ રસ સેલહીયાં
 ॥ આં ॥ ટેક ॥ ધડા એકસો આડ સેરડી, રસ ભરિ
 યાછે નીકા રે ॥ ઉલટ ભાવ શ્રેયાંસ વોહરાવે, માંડહિવી

आधुकारे ॥ आ० ॥१ ॥ देव हुंहुलि वाज रहीहै,
सोनाइयारी विरभारे ॥ भारे मासशुं कियो पारण्हो, ग
ध भूध सरवतिरभारे ॥ आ० ॥ २ ॥ ऋष्ट्र सिष्ट्र का
रज्ञमनो कमना, धर धर भंगलांचार ॥ हुनिया हर
अ वधामण्हा कांध, आभात्रीज तिवार रे ॥ आ०
॥ ३ ॥ संकट कोटो विधन निवारो, राखो हमारी ला
जरे ॥ ऐ कर जेहो नानृृकहिता, ऋषभ देवमाहारा
जरे ॥ आ० ॥४ ॥

॥ राग यतः ॥

॥ नवपदजंतर लिखदे गुडल ॥ न० ॥ १ ॥ भेरे प्र
भुझसें हिनहिन अधिका सनेह ॥ भे० ॥ न० ॥ अरि
हंतसिष्ट्र आचार्य उपाध्याय, सर्वसाधुलकुं सज हो.
भे० ॥ न० ॥ १ ॥ दरशन ज्ञान चरणतप उत्तम, बि
चयिय केवल धरहे ॥ भे० ॥ न० ॥ २ ॥ ३ पर्यंद कहे
नाथ निरंजन, भवलवका हुःभ हरले ॥ भे० ॥
न० ॥ ३ ॥

॥ तुंही तुंही याद आवे रे दरदमें ॥ तुंहिं ॥
भात पिता तिरिया सुत भंधव, विपत पडे हडजवेरे
दरदमें ॥ तुंही० ॥ १ ॥ चौरासी लभ लवारे यानिमें,
लटक लटकावेरे दरदमें ॥ तुंहिं ॥ २ ॥ भेम

दिवाना हे भस्ताना, अभत अभत भरभावे रे ॥ ६
दरमें तुंहिं ॥३ ॥ शुद्ध क्षमा कृद्याणु भषामुनि, श्री
जिनके गुणुगावे रे ॥ दरदमें तुंहि ॥ ४ ॥

॥ तुम केसे तिरागे भवसें, प्रभुकी लगन नहीं
जियसें ॥ तुम० ॥ १ ॥ विना विवेक समता नहीं जि
यहुं, क्या हुवेधरभ कीयेसें ॥ तु० ॥२॥ धन खेतात हे
आव खेतात हे, इत छोवेगा जपदान हियेसें ॥ तु०॥
३ ॥ दानशीयल तप हियामें धारी, इत छोवेगा जप
धर्मकीयेसें ॥ तु० ॥ ४ ॥

॥ अथयोवीस जिणुवर आरति ॥

॥ ज्य ज्य जिन राजा ॥ वारी ७० ॥ आर
ती कड़ शिवकाज, भवभवहु खभाज ॥ ज्य० ॥१॥
॥ ऋषल अनित संभवजिनराया, अभिनंदन सुभ
ति ॥ पद्मसुपारस चंद्रप्रभुसें, हूर हुवे कुभति ॥ ज्य०
॥ २ ॥ सुविभि शीतल श्रेयांससवाध, करीधरभजिन
की ॥ विमल अनंत धरभ प्रभु शांति, हूर आरति
तनही ॥ ७० ॥ ३ ॥ कुथुनाथ अर भट्टिलमुनिसुवत,
नभि नेभि श्रीकारा ॥ पार्श्व जिनेश्वरवीरजिणुंदा, आ
तम हितकारा ॥ ज्य० ॥ ४ ॥ धणुविध आरति जे
भवि करसि, भवसायर तरसी ॥ श्रीजिनयंह अक्षय
पद इरसा, सिवभला वरसी ॥ ७० ॥ ५ ॥

॥ સ્તવન ॥

॥ મોહનતારામુખધાને ભરકે ॥ મોહનના એ આંકણી
 ॥ નૃથણુ રસાલાને વયણુ સુખાદ્રાં ॥ ચિત્તડુંલીધુંચટ
 કે ॥ પ્રભુજુ કેરી ભક્તિ કરતાં, કર્મ તણી કસ કટ
 કે ॥ મોહન૦ ॥ ૧ ॥ મુજ મન લોલી ભમર ત
 ણી પરે, જિન ગુણુ કમલોં અટકે ॥ રત્ન ચિંતામણુ
 મૂકીને રાચે, કંછા કોણુ કાચ તણે કટકે ॥ મો ॥
 ૨ ॥ એ જિન શુષ્ણુતાં કેાંધાદિક સહુ, આસપાસથી પટ
 કે ॥ કેવલ નાણી બહુસુખદાની, કુભતિકું દૂર પટ
 કે ॥ મોહ૦ ॥ ૩ ॥ એ જિનને જે હિલમાં નાણે, તે
 ભૂલ્યા લટકે ॥ ભાવ ભક્તિશું ઉલંગ કરતાં, વંછિત
 સુખ સટકે ॥ મોહ૦ ॥ ૪ ॥ મૂરતિ સંભવજિતવર કે
 રી, નેતાં હૈયકું હટકે ॥ નિત્ય લાલ કહે એ જિન
 સાચો, ગુણ ગાઉ હું લટકે ॥ મોહ૦ ॥ ૫ ॥

॥ સ્તવન પહેલું ॥

॥ પ્રભાતિયું ॥ રાગ રામશ્રી ॥

॥ રે જીવ જૈન ધર્મ કીજિયે, ધર્મના ચાર મ
 કાર ॥ દાન શીયલ તપ ભાવના, જગમાં એટલું સાર
 ॥ રે જી ॥ ૧ ॥ વરસ દિવસને પારણે, આદેશાર
 અણગાર ॥ શોકડો રસ વોરાવિયો, શ્રો શ્રેણાંસ કુમા

२ ॥ रे ज्व० ॥ २ ॥ चंपा पोल उधाडवा, चालणिये
 काठयां नीर॥ सनीय सुलद्रा जरा थयो, शीयले सुर
 गिरि धीर ॥ रे ज्व० ॥ ३ ॥ तथ करी काया शोषवी,
 सरस नीरस आहारं॥ वीरगिणुं द वजाणियो, घन
 धनो अणुगार ॥ रे ज्व० ॥ ४ ॥ अनित्य लावना
 भावतां, धरतां निर्भत ध्याना भरत आरीसा लुवन
 भां, पात्या केवल ज्ञान ॥ रे ज्व० ॥ ५ ॥ जैन धर्म
 सुरतड़ समो, ज्ञेहनी शीतल ध्यान ॥ समय सुंदरकहे
 चेवतां, वंछित इण खाया ॥ रे ज्व० ॥ ६ ॥

॥ स्तवन भीजु ॥

॥ सोवे सोवे सारी रेन गुभाई, बेरन निंद्रा तुं क
 हासें आध ॥ सोवे० ॥ ए आंकणी० ॥ निंद्रा कहे
 में वाली भोली; घटे घटे मुनिग्ननकुं नांझु टोली ॥
 सोवे० ॥ १ ॥ निंद्रा कहे में जनभकीदासी, एक हाथ
 में मुक्ति ओर हुसरे हाथमें झांसी ॥ सोवे० ॥ २ ॥
 समयसुंदर कहे सुनो भईया, आप मुवे सारी हुअ ग
 क्ष हुनियां ॥ सोवे० ॥ ३ ॥

॥ स्तवन त्रोजु ॥ राग केरघो ॥

॥ देखोरे गिणुं दा ध्यारा ॥ ध्यारा गिणुं दा लगवान
 ॥ देखो० ॥ ए आंकणी ॥ सुंदर इप स्वडप भिराने,

જગનાયક ભગવાન ॥ દેખોાં ॥ ૧ ॥ દરશ સરસ નિર
ગ્યો જિનજુકો, દાયક ચતુર સુજન ॥ દેખોં ॥ ૨ ॥
શોક સંતાપ મિટ્યો અખ મેરો, પાંચ્યો અવિચલ ભાણ
॥ દેખોં ॥ ૩ ॥ સફલ ભએ મેરી આજકી ઘડીયાં,
સફલ ભએ નૈનુ પ્રાણુ ॥ દેખોં ॥ ૪ ॥ દરિશાણ હેઅ
મિટ્યોદુઃખ મેરો, આનંદધન ઉપકાર ॥ દેખોં ॥ ૫ ॥
॥ સ્તવન ચોથું ॥

॥ સારું સારું રે સુરત શેહેર, મુંબદ્ધ અંદરેલી ॥ એ હે
શી ॥ ચાલો ચાલો રે દર્શાન કાજ, ચાલો જઈઓરે ॥ ટેક ॥
પુંદ્રિકગિરિ મંડણુ સાહેંબ, નંધખદેવ માહારાજ રે ॥
બુગલ ધરમ નિવારણુતારણ, ભવિજનકું હે આજાચાલે
ન ॥ ૧ ॥ નિર્વિકારી મૂરતિ પ્રભુકી, દીકાં સમકિત આવો
રે ॥ ભવ ભવનાં બહુ પાતક કીધ્યાં, એક પલકમેં જવે
॥ ચાલો ॥ ૨ ॥ ભાયખાલેકે મંહિરમાંહે, આદીશર
માહારાજ રે ॥ મોતીશાયે પ્રાસાદ કરાયાં, સારચાં વ
છિત કાજ ॥ ચાલો ॥ ૩ ॥ કાર્તિક ચૈત્રી પૂનમ દિવ
સે, સોહે સિદ્ધાચલ પડુરે ॥ ભાવસહિત તિહાં દર્શન કર
તાં, રોગશોક જવે ઝડ્ઠા ॥ ચાલોનાણા નેત્ર બેદ અરુન
દ શરીવર, પૂનમ કાર્તિક માસ રે ॥ જાત્રા કરી સંકટ

નિવારવા, પૂરી મનકી આશા ॥ ચાલો ॥ ૫ ॥
 એકર જોડી પ્રભુગુણ ગાઉં, આણી ભાવ ઉદ્ધાસ
 રે ॥ ચંદ કેસરીકું મહેર કરીજે, કીજે જૈનપ્રકાશ ॥
 ચાલો ॥ ૬ ॥

॥ સ્તવન પાંચમું ॥

॥ અરે કોઈ હે તું તેરા કયા હે નામ ॥ એરાગ ॥
 ॥ એક પ્રભુ નામ દૃદ્ધ ધરો, ભવસામરસે નિષ્ઠે તરેં
 ॥ ૨ ॥ કોઈ ડિસિડા નહીં જક્તામે, કુલુંકાળ ગમાવે તું
 મસ્તમેં ॥ ૩ ॥ ધન જેખનકા તું મદ મત કર, ગુરુકા
 વચનકું દૃદ્ધે ધર ॥ ૩ ॥ જે જીવ ચાહે અપન
 કુદ્ધયાણુ, તો ચિંતા મનકા ધરો એક ધ્યાન ॥ ૪ ॥ દાન
 શીયળ તપ ભાવ એ ચાર, યા જક્તતમેં હેઠનકા આ
 ધાર ॥ ૫ ॥ ચન્દ્રગોપાળકું પ્રભુકા ચરણુ, હોગા મુજે
 એક એહી શરણુ ॥ ૬ ॥

॥ સ્તવન છઠું ॥

॥ મેંતો શાખદેકું દુંદળુ ચલીયારે ॥ એરાગ ॥ મેંતો પ્ર
 ભુ ચરણે ચિત્ત લાયારે, પાર્શ્વ પ્રભુ મન ભાયારે ॥ મેં
 તો ॥ ૭ ॥ ઈન દરશન બિન હું બહુ ભમિયો, કોઈ
 શરણ નહીં પાયા રે ॥ મેંતો ॥ ૧ ॥ કુગુર ધર્મકી સંગ
 ત રમતાં, યુંધી કાલ ગમાયારે ॥ મેંતો ॥ ૨ ॥ દેશ હે

शमां शोभा सुखीने, चरण्युके शरणे आया रे ॥ भेतो ॥
॥ ३ ॥ गोपाल चंद्रुं तुम दरशनसे, मनवंछित इल
पाया रे ॥ भेतो ॥ ४ ॥

॥ स्तवन सातमुं ॥

॥ चामुरहुं शोभी शे शारा, रथसे भरीहुं ॥ ए
देशी ॥ प्रभु पूजे प्रेमधरी सहु नरनार, अष्ट द३०यसे जे
पूजे तारे भवपार ॥ एक ॥ कौर्कु हुं प्रभु पूज्यां होवे
भहुपाप, आगमसाख देह करो कहुं अधिकार ॥ प्र
भु ॥ १ ॥ प्रक्ष०याकरण मांहे पूज्या जिनराज, संव
र द्वारभांहे कहो अहो विस्तार ॥ प्रभु ॥ २ ॥
ज्ञातालगवती आदि भहु सूत्र साख, पक्षपात छोडी
क्तो वांची लेवो सार ॥ प्रभु ॥ ३ ॥ सत्य पक्षे
मानो तुमे पूजो भाषाराज, गुणपद्मकुं एक प्रभु
प्रतिभा आधार ॥ प्रभु ॥ ४ ॥

॥ स्तवन आठमुं ॥

॥ भइंहुं वैरी हाथथी तल्लने तुजने आम ॥
ए राग ॥ तुज दरशन कर्नेसे प्रभु, मुजे होय आरा
म, दया धारी भाया करी, किन्जे भेरा कामा ॥ तुज दरश
न ॥ एक ॥ भेरे दिलमें तुंही बसे, एर नहीं दाय ॥
दरस दिखलावो प्रभु, दयादिल लाय ॥ तुज ॥ १ ॥

साची प्रीत तुमसे प्रभु, और सहु रीत ॥ निमेडी
 तुम उसे होते, मेंकरता हुं प्रीत ॥ तुज्ज० ॥ २॥ अब
 तो दया करके प्रभु, राखो मारी लाज ॥ तेरे दरशनके
 लीये, आया हुं माहाराज ॥ तुज्ज० ॥ ३॥ गुणपद्मकी
 आशा पूरो, करे बहु प्रथाम ॥ दर्शि दिखलावे
 प्रभु, ऐज मेरा काम ॥ तुज्ज० ॥ ४ ॥

॥ राग होरी ॥

॥ गारी दृढ़ि दृष्टि लाखनमें ॥ ये राग ॥
 ॥ प्यारे संलवजिनकुं समरके, होरीयां भेलन जिन
 अओरे आवरे ॥ १ ॥ आगम उद्धिं सुधारस जल
 सां, घटकी गगरीयांकुं भरले ॥ २ ॥ होरी० ॥ हित उपहे
 शके सुगुर बतायें, सोधि शिवपंथ पकड़ले ॥ ३ ॥ होरी० ॥
 परमध्यक्ष पदको घट लीतर, आगम अनुलव
 वरले ॥ ४ ॥ होरी० ॥ समक्षि नाव सुदृढ अविलं
 भित, लवसामरकुं तरले ॥ ५ ॥ होरी० ॥ आल सुभता
 संग भेलत हिलगित, परम परम पद वरले ॥ ६ ॥
 होरी० ॥

॥ राग वसंत ॥

॥ बांके भमताने धूम भयाधि, आज सुभता सं

ग ऐकेगे होरी ॥ ४० ॥ २५ ॥ जिनशासन थत
 रंग महेलमें, हीपुक धोध धनाई ॥ आज० ॥ १ ॥
 सरथा सभी छमा मृदुता भित्र, निर्बुता मुकित सोहा
 इ॥ योरअनेक सुभता सभी अज्ञमें, अनुभव रंग
 रंगाई ॥ आज० ॥ २ ॥ भाव सोच तप हान शीय
 ल सभ, निरगुण अंधु सहाई, जिन गुण गान सं
 गीत निरत धुनी, भक्ति जिनाई भद्राई ॥ आज०
 ॥ ३ ॥ ऐलत संज्ञम द्वाग सबे भित्र, भाल आनाई
 अधाई ॥ अप कुमती संग रंग करे तो, शाजिनराज
 हुषाई ॥ आज० ॥ ४ ॥

अथ थुर्ह ॥ द्वेष्टकि धपभप धुधुभि चौबीबस
 कि धरथप धैरवं ॥ होंहोंकि होंहों, दागडिदागडिदि
 कि द्रमकि द्रणुरणुद्रेणुवं ॥ अजिझङ्गेकि झङ्गेझङ्गेअणुणु
 रणुरणु निजकि निज जिन रंजनं ॥ सुर शैल शिखर
 भवति सुखदं, पार्थजिनपति मञ्जनं ॥ १ ॥ कट
 रंगिनि थांगिनि किटतिगिगडां धुधुकि धुट नट पाट
 वं, गुणुगुणुणुगुणुगणु रणुकि ल्लाणु, गुणुणु गुणु
 गणु जौरवं ॥ अजिझङ्गेकि झङ्गेझङ्गेअणुणु रणुरणु, निजकि
 निज जन सञ्जना ॥ कलयंतिकमला कलित कलमल,
 मुक्लभीसमहे जिना ॥ २ ॥ ठकि ठेंकि ठें ठहिठहि

कुहि पराताहते, तज लोहि लोहिएं त्रेभित्रेभिनिडे
 भिडभिनिवाधते, उड्ठिकि उड्ठि थुंगि थुंगिनि धों
 गि धोंगिणी कलरवे॥जिनभत मनांतं भडीम तनुता,
 नभति सुरनर भोऽवे ॥ ३॥ झुंद्धिकि झुंद्धां
 झुभुहिझुंद्धा झुभुहिद्धि होंहों अंबरे, चायपट
 चायपट रणुकिगेगे, उणुणुटेउंभरे ॥ तिहां सरभम
 मधुनि निधय भगरस, स स स स सुर सेवता,
 जननाट्यरणे कुशलसुनिसं, दिसतु शासन हेवता
 ॥ ४॥ धीतश्रीजिनकुशलसुरिल्लहुत पार्श्वजिनस्तुति ॥

त्रोट्ट छांद.

शुभ नैन सहोदरने विनवुं लाणुतां गणुतां स
 हगूणि थवुं; वणि थंथ अनेक अनीतितणा, नहि
 वांचे कही पणु नाटकना ॥ १॥ शिखवा सहोद्र धे
 रो मनमां, जिनधर्म सुभर्म थेहो तनमां ॥ मनरंज
 न थंथ अनेक द्विसे, सहनीति तणा शणुगार विषे
 ॥ २॥ उरवा दिल भाँव्य अनीतिथी, निज खाणक
 ने शिख धो जनकी ॥ शुभ साधन धर्म सदा समल्,
 नित नीति लहो। निशाहीन सल् ॥ ३॥ जगमां ज
 य आधर तो भणरो, सहनीति सल् कहिले रणरो ॥
 जिन धर्मविषे पछि भाव धरो, भन पार जरो जन
 जन्मतरी ॥ ४॥

॥વધાઈ ॥ આજ શ્યામ મોહિ લીનો બંસરી
 ખજાઈકે ॥ એ રાગ ॥ વીર પ્રભુ જન્મભલાયે વાજિત
 વધાઈ, ચોસઠ ઈદ્રતણું આસન ડેલાઈ ॥ વીર ॥
 ૧॥૨૬ ॥ જ્યાનસેંતિ જન્મ જાણી મેડ ગિરિ આવે ॥
 પ્રભુનેઉછંગે લેહને નહવણ કરાવે ॥ વીર૦ ॥ ૧ ॥
 પૂજાકરી પ્રભુ લેઈ જનની પાસે ડાવે, નંદીસરદીપ
 જઈ હરખ વધાવે ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥ સબ્ધ સખીયન ભિ-
 લ મંગલિક ગાવે, વીતરાગ દાન માન મોતીઝિવધાવે
 ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ ધન દિન આજ મેરો હરખ વડાઈ, જ
 યજ્યકાર ભયો ઇરત દુહાઈ ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥ કદયાણ
 નિધાન પ્રભુ દર્શન પાયો, જનમ જનમના તો પાત
 ક ગમાયો ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ ધતિ પદં ॥



॥ સર્વોપયોગી નીતિ વાક્ય પ્રારંભ ॥

- ૧ હુરેક પણ કાય અતિશાય વર્જિવું.
- ૨ હૃથી થકી એકસે હૃથ વેગળા રહેવું.
- ૩ ઘાડા થકી એક હુલર હૃથ વેગળા રહેવું.
- ૪ બધાં વૈરી ધથા હોય તે સ્થાનક તથા દેશ વર્જિવો.
- ૫ અવસર ઓળખી કાર્ય કરવું.

- ૬ સ્ત્રી, પુત્ર તથા દાસ પ્રમુખનાં અથવા ચેતાનાં પણ તેને હેઠળાં યોતેં વાયાણ કરવાં નહીં.
- ૭ માતપિતા, ગુરુ તથા મોટા પુરુષને વિનય સૂક્તવો નહીં. અને સામું ઘોલવુંનાં નહીં.
- ૮ કામ પૂર્વનું ધન આપી સંતોષ ધરવો.
- ૯ હુરેકખી કાર્ય સિંહની યેડે સૂરવીર થઈ કરવું.
- ૧૦ હુરેક કાર્યમાં ધૈર્ય ધારણ કરવું.
- ૧૧ હુરેક વરતુ સંયાળી રાખવી.
૧૨. ક્ષાત્રની યેરે ધારું અથવા યોડું મલે સંતોષ કરવો.
- ૧૩ દુર્દ્રામાં સાસરે જવું નહીં.
- ૧૪ ઘાલકનું પણ હિતનું વચન ધારવું.
- ૧૫ નીચ સ્થાનકથી પણ સુદૃષ્ટિ લેવું.
- ૧૬ કલેશ સ્થાનકે મૈન ધારવું.
- ૧૭ દુર્દ્રામાં પણ અનુચિત કરવું નહીં.
- ૧૮ ધી, તેલ, દહી, દુધ, પ્રમુખ ઉધાડાં સુકવાં નહીં.
- ૧૯ રોજગાર વિનાનો દેશ તજવો.
- ૨૦ વિધનવાલો રોજગાર તજવો.
- ૨૧ માતા, પ્રેરન, પુત્રી એ સાથે એક આસને ન ઘેસવું.
- ૨૨ મૂર્ખને મૂર્ખની રાજ મુજબ વર્તી વરા કરવો.
- ૨૩ પંડિતને તત્ત્વ ઘાયથી વરા કરવો.
- ૨૪ કોધીને નઅતાથી વરા કરવો.
- ૨૫ વિવાદ, વિવાહ, વિચાર અને વિધાલ્યાસ, એ પોતા સર્ખા હોથતેની સાથેજ કરવો.

- ૨૬ પૂછવા જોઈને પગ ઝુકવો.
- ૨૭ આખા કુળનો ઘયાવ થાય તો એક છુષ તજવો.
- ૨૮ આખા દેશનો ઘયાવ થાય તો એક કુળ તજવું.
- ૨૯ આખાદા હૃ કરવાને અણે ધનતું રક્ષણ કરવું.
- ૩૦ ધન જતાં પણ સ્વીનું રક્ષણ કરવું.
- ૩૧ ધન અને સ્વી જતાં આત્માને રાખવો.
- ૩૨ વિદ્યા સહિત મરવું પણ દુશિષ્યને ન હેવી.
- ૩૩ પોતાનું ધન પરેહસ્તેં ન ગાખવું.
- ૩૪ રવામીની મૃકૃતિ મુજબ વર્તવું.
- ૩૫ લદકારી ગામમાં ઠયાપાર ન કરવો.
- ૩૬ ક્ષત્રીને ધારું કરી નાખું ધીરવું નહીં.
- ૩૭ કરીઆણું, મૂલ હાથ આવેથી વેયવું પણ ધારું કરીને ઉધાર ન આપવું.
- ૩૮ આપણા ડ્રુપિયાથી પરનો માલ વધારે રાર્હીને ઇન્દ્રિયા ઠ્યાજે આપવા.
- ૩૯ કદાપિ ઉધારે હેવું પેડ તો વિશ્વાસીને આપવું.
- ૪૦ ઠયાજનો અતિ લોલ ન કરવો.
- ૪૧ આપણી ઉદ્યર દ્રોય માગનારથી કલેશ ન કરવો.
- ૪૨ ઉધમી, ચુરીલ, સત્યવાતી, લજણવંત એવા પુરુષ સાથેં ઠયાપાર કરવો.
- ૪૩ ઠયાપારમાં યેહેલાં દ્રોય અગ્રયતાં હૃપણતા તજવી.
- ૪૪ હુરેક પણ મોટા કાર્યમાં જો શક્તિ ન હોય તો મોટાનો આશ્રય કરવો.

૪૫ શાજ મેળ ચોપો રાખવો.

૪૬ ખાતરીદારને કીલિદાર કરવો.

૪૭ નણો ટોટો રોજ, સંભાળવો.

૪૮ રોજ, લોક, દેરા અમે કુલ વિચુંદ્ર કાર્ય વર્જવું.

૪૯ સાચું અને ગમતું સ્વામી આગલ પોલવું.

૫૦ ખત વિના થાપણ ન સૂકવી.

૫૧ થાપણ મકેલી સ્વા, પુત્રને તથા સારા માગુસને અને મિત્ર ને ચૈતવવી.

૫૨ કોઈપણ વસ્તુ રાખવી તો જોઈને રાખવી.

૫૩. ઉદ્ઘાણી ચાંપીને કરવા.

૫૪ સાક્ષી ખારી ભરવી નહીં.

૫૫ જાણીને મારી મુકી અજાગે મારે ન જવું.

૫૬ યોતાની સાથેના પુરુષ ઉપર કષ્ટ પડે તો નારી જવું નહીં.

૫૭ પરદેરા જતાં સર્વ વાત સગાં પ્રમુખને ચૈતવવી.

૫૮ શેરગી, વૃદ્ધ, આલણ, અચ, ગાય, માયે રાજ, ગર્ભનાતી અને ભારઉપાડલાર એટલાને રોકવા નહીં, મારી આપવો.

૫૯ રાત્રે ઝડના થડમાં સુવું નહીં.

૬૦ સંઘળ વિના એ ગાડુ પણ પરદેરો જવું નહીં.

૬૧ વાસ કરવો ત્યાં ધાઢું ઊંઘવું નહીં.

૬૨ જુના વાહુણમાં એસવું નહીં.

૬૩ કોઈના ધરમાં અજાગે મારે ન એસવું.

૬૪ કુધી, કુપણ, આજમુ, બ્યસની એટલાને સાથ ન કરવો.

૬૫ બંધન સ્થાનકે, વધ સ્થાનકે, ધૂત સ્થાનકે, ભાડાર પાસે આંતે ઉરમાં, કલાલખાને ન ઉલ્લં રૈહેવું.

૬૬ પિતાનું વચ્ચે સંભળી અથ સંભંધું ન કરવું.

૬૭ પુરુષ હોય તાપણ પિતાને પૂછી કામ કરવું.

- ૬૮ માતા પિતા આગળ જુહું ન એલવું.
 ૬૯ પિતાને મન ગમતું કાર્ય કરવું.
 ૭૦ કામ પુરતું ધન ખ્રીને પણ આપવું.
 ૭૧ સ્ત્રીને જોઈતાં આલૂપણ પણ કરાવવાં.
 ૭૨ વાંકવગર ખ્રીને મારકુટ ન કરવી તેમજ કડુક વચન ન
 કહેવાં.
- ૭૩ સ્ત્રીએને ઓઠી ખ્રીએના ટોળામાં પણ ન જવા હેવી.
 ૭૪ સ્ત્રીને ધરમાં કામથી નવરી થવા હેવો નહીં
 ૭૫ અંદ્રપ વાંકથીજ સ્ત્રી ઉપર શાક લાવવો નહીં.
 ૭૬ એ ચાર ખ્રી હોય તો સાડુપર સમદિશ રાખવી.
 ૭૭ પુત્રને પાંચ વરસ પઢી વિદ્યા તથા કળા ભસાવવી.
 ૭૮ પુત્રને ઓઠી સેખતથી છોડાવવો.
 ૭૯ પુત્રને કુલોન કન્યાથી પાણીઘરહણ કરાવવું.
 ૮૦ સમજણો થએથી પુત્રને ધરનો ભાર સેંપરો.
 ૮૧ પુત્ર ઉપર નજરનો અંકુર રાખવો.
 ૮૨ પુત્ર યાસે ધનનો હિસાબ લેતા રહેવું.
 ૮૩ ઉડા પાણીમાં પેસવું નહીં.
 ૮૪ નખથી તણખલાં તોડવાં નહીં.
 ૮૫ લોહીમાં, તેલમાં, પાણીમાં, પીરાખમાં, અને શાસમાં મુ
 ખ જોવું નહીં.
 ૮૬ નખથી દાંત ધસવા નહીં.
 ૮૭ આણા દ્વિવસ દાઢી ચુંટવી નહીં.
 ૮૮ કુરતાં કુરતાં આવું નહીં તેમ સુતાં સુતાં પણ આવું નહીં
 ૮૯ મુર્ખ, અધર્મી, પાખંડી, તપસ્વી, રોગી, હૃદધી, ચંડાળ
 એટલાના પડોશ તજવા.
 ૯૦ ખીંચ જીંચ પહોરે તૃક્ષ દ્વિજાદિકની છાયા ધર ઉપર પડ

- તી હોયતો તે ધર્ત તજવું.
- ૬૧ થોડા માટે ધારું ગમાવવું નહીં.
- ૬૨ પોતાના સુખને માટે ન્યાય ઉક્ખંધવો નહીં.
- ૬૩ વૈશ્વાંભાના વચ્ચનો, વિશ્વાસ ન કરવો.
- ૬૪ પૂત્ર રમી ચોગી કરી દીવની આરા ન રવી.
- ૬૫ કુદ્ધિ વિના માદું કામ કરવું નહીં.
- ૬૬ વર જીવા વિના કન્યા આપવી નહીં.
- ૬૭ દેખાતો અર્થ મરડવો નહીં.
- ૬૮ ઘલવંતથી બાથ ભીડવી નહીં.
- ૬૯ બીજુને સારો જોઈ પોતે દ્વષ કરવો નહીં.
- ૭૦ લાલ થતી વેળા કલેશ કરવો નહીં.
- ૭૧ યાચકના વખાણથી ગર્વિષ થવું નહીં.
- ૭૨ મર્ખને કહે કોઈ કામ ન કરવું.
- ૭૩ થોડા દર્યે ધણો આડાંધર ન કરવો.
- ૭૪ સુવાના, ખાવાના, સભાના, ઠલેના, પ્રજાના, વસ્ત્ર જૂદા ગાયવાં.
- ૭૫ ગર્ભવતી, શોગો, વૃદ્ધ એટલાને પેહેલા જમાડવાં.
- ૭૬ રોગ, વીપ, વૃક્ષ, અને રાતુ અને મૂલથી ઉષેડવા.
- ૭૭ કોઈ વાત ખખર વગર કહેવી નહીં.
- ૭૮ ઉપકર્ણમાં, પરચકના લયમાં, કુષ્કાળમાં, મયેના સ્થાનમાં અને કુષ્ક પુરુષ મેલાપમાં ચતુર પુરુષે ત્યાંથી નાસવું.
- ૭૯ ખાળકથી આળ કદિન કરવી.
- ૮૦ નિદ્રા પ્રામ અથ, મહોનમદ હુસ્તી, પ્રથમ પ્રસ્તેલી ગાય અને અંતે ઉરમાં ગયેલો રાણ એટલાને દૂર્થી વજેવા.
- ૮૧ કોઈપણ પુરુષને દુઃખના સમરણમાં ધૈર્ય આપવું.

આ પુસ્તકને આગલથી આશ્રય આપનાર સાહેબોનાં
નામ પુસ્તકનાં અંક સુધાં નીચે દાખલ કરયા છે.

- ૫૫ રા. ભિમરાણી મોનથી રે
‘વારી શ્રી કંચ મધ્ય ગામ
કોડા.
- ૫૭ શ્રી જમનગર જૈન ૫૧૪
શાળા.
- ૪૧ શ્રી વિઠળપુર - જૈન ૫૧
ઠાણા.
- ૫૧ રા. વીરજ લધા.
- ૨૫ રા. કસુર હીરાયંદ
- ૧૬ રા. પુદુણ તળાજ રંકા
- ૧૭ રા. ચુનીલાલ ધરમયંદ
- ૧૦ રા. માતીયંદ ગુમાનયંદ
- ૫ રા. ગોયધન મોતીયંદ
- ૫ રા. કરમયંદ ચાંપશી
- ૫ રા. પરશોાતમ ભયાયંદ
- ૫ રા. દેવીયંદ જમનાદાસ
- ૫ રા. નાનાભાઈ માવજ
- ૫ રા. વીણયંદ કસુરયંદ
- ૫ રા. નથુ નાનયંદ
- ૫ રા. કાળીદાસ મંગળજ
- ૫ રા. દેવીયંદ જીતમજ

- ૫ રા. પુરાલયંદ કાશીદાસ
- ૫ રા. પુરાલયંદ હુરભયંદ
- ૫ રા. નાનયંદ પરશોાતમ
- ૫ રા. વિમળરી મોતીયંદ
- ૫ રા. કંધાણજ પાનાયંદ
- ૫ રા. પાનાયંદ જીણાલંદ
- ૫ રા. માણસિંહ નેમયંદ
- ૫ રા. રતનરી પગઘન
- ૫ રા. રાયેશો લીલાયર
- ૫ રા. કૃકમજ હુસરજ
- ૫ રા. છાટાલાલ પાનાયંદ
- ૫ રા. છાટાલાલ વરઘમાન
- ૫ રા. નરીનદાસ માણકયંદ
- ૫ રા. હીરાલાલ ઝવેરા
- ૫ રા. લખમીયંદ ધારશી
- ૫ રા. જેશાંગભાઈ રવયંદ
- ૫ રા. લખુભાઈ છગન
- ૫ રા. કરમયંદ લખુભાઈ
- ૫ રા. છગન અમયશી
- ૫ રા. માધવજ કમળરી
- ૧૧૫રા. પરચુરણ ૧૧૫

૪૬૬

જૈન સ્તવનાવળી ભાગ ૨ ને સમ મ.

प्रस्तावना।

॥ दोहा ॥

पार्श्व प्रभूनी कृपा थकी, पूरण थष मन काम;
मन रंजन स्तवनावली, जैनप्रकाशक नाम. १
सञ्जन सहु के हित लिय, करवा धरम अम्भ्यास;
स्तवन राग संग्रह करी. प्रगटये जैनप्रकाश. २

सञ्जनो, आ जैनप्रकाशक मंडली स्थापन क
रवानुं कारण अंतःकरणमां एकलुंज छे के आज का
लमां औपणां केटलाक भाषुसोने नाटक जेवानी अने
गावाना देव बहु पडीछे तेथी तेमनो आत्मा पाप ३
पी भेलमां भराय छे, ते जेहने ते हुर्जिदायक गाय
नो हूर करवा निभित, एज रागोमां श्री जिनेश्वर
नी स्तुतिना स्तवनो करीने परमेश्वर आगत गायन
करी पोतानुं मनं झुशी करवुं अने पापइपी भेलथी
आत्माने निर्भल करवो ते साइ जैनप्रकाशक मंडली
संवत् १६४१ ना चैत्र शुद्ध पूनमे स्थापन करवा
मां आवीछे अने सहु सञ्जनोना कहेवायी हमारी
मंडलीना भनावेला तथा भीज स्तवनोनो संग्रह क
रीने जैनप्रकाशक स्तवनावलीनो पहेलो भाग संव
त १६४१ ना हितीय न्येष्ठ शुद्ध प्रतिपदाने हिवसे
छापी खालेर पाइयो ते थेडा दहाडामां पुस्तक खपी

જવાથ્યા અને ફરીથી આ બીજે ભાગ છાપી ખાહેર પાડવાની ઉત્કંઠા થઈ હતી, તે પણ કેટલાએક જૈન ભાઇઓની તરફથી પૂરણું આશ્રય મળવા થકી હાલ માં પાર પાડી છે. આ બીજે ભાગમાં સુંદર નાટકના રાગ, હૃમરી, કેરબો, દાદરો, ગજલ, લાવણી, ગરબા, વણુઝારો અને હોરી વગેરે રાગોમાં ગવાતાં સ્તવનો અને વલી કેટલાએક નીતિ સંબંધી છૂટા બોલોનો સંગ્રહ કરીને છાપ્યા છે, તે સર્વ વિવેકી જૈનો. આ પુસ્તક ખરીદ કરીને હારી મંડલીના ઉત્સાહી મેળ્યા રોને સંપૂર્ણ ઉત્તેજન આપશે કે જેથી વલી બીજા પણ કેટલાએક ઉપયોગી અંશોનો સંગ્રહ કરીને હુરતજ આ પુસ્તકનો ત્રીજે ભાગ હમારા તરફથી છપાઈને ખાહેર પાડવામાં આવશે.

આ પુસ્તકના વાંચનાર સજજનોને નભતાથી પ્રાર્થના કરિયે છીએં કે હમારી દૃષ્ટિ દોષથી તથા અદ્યમતિને લીધે જે કાંઈ ભૂકું ચૂક દીડામાં આવેતો ગુણુણ સજજનો હમારીપર કૃપાદૃષ્ટિ રાખી સુખારીને વાંચશો.

જૈનમકાશક મંડલી.

સુંખદ બંદર.

બાહેર ખખર.

આ પુસ્તકના સુજા આહોંને સુધ્યતા કરવામાં આવે છે કે આ ચોપડીનું સ્વદ્ધય ભૂલ્ય જણીને જ્યાં ત્યાં રખડતી મૂકવી નહીં પરંતુ બહુમાન પૂર્વક સારી રીતે સંભાલ કરો સાચવી રાખવી કે જે થકી જ્ઞાનની આશાતના થાય નહીં. જ્ઞાનની આશાતના કરવાથી જ્ઞાનાવરણીય કર્મ બંધાય છે તેના યોગે જીવને અજ્ઞા નપણાની પ્રાપ્તિ થાય છે.

આ ચોપડી વચ્ચા બોધવાડાના નાડા ઉપર શ્રી ચિંતામણજીના હેરાસર ભધ્યે તેશરીચંદ ગોપાલ ચંદ પાસેથી રોકડી કિભૂતે ભલશે. બાહેરગામના આહોંને ટપાલ ખરચ જુહુ આપવું પડશે.

